

பாடினோர் வரலாறு

(இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகப்பாட்டு சம்பந்தப்பட்ட வளவே வரையப் பெற்றதாகும்)

1. அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார் (352)

நாகையார் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் பெண் பாலார். அஞ்சில் என்பது ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இவரது தந்தையாரின் பெயர். இவ்வஞ்சிலாந்தையார் பாடல்கள் நற்றிணையிலும் (233) குறுந்தொகையிலும் (294) காணப்படுகின்றன. தம் தந்தையை ஒப்பச் சிறந்த புலமை வாய்ந்த இந்நாகையார் (அகம் 352இல்) பலாப்பழத்தைக் கவர்ந்த மந்தியை வருணித்திருப்பது மிக்க சுவையுடையதாகும். அஞ்சி அதிகமான இவர் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அஞ்சியத்தை மகனாரெனவும் அஞ்சியாந்தை மகனார் எனவும் பாடம் காணப்படுகின்றது.

2. அண்டர்மகன் குறுவழுதியார் (150; 228)

இவர் பெயர் அண்டர்மகன் குறுவழுதியாரெனவும் குறுவழுதியாரெனவும் வழங்கப்பெறும். வழுதியென்றமையானே இவர் பாண்டியர் மரபினர் என்பது போதரும். அண்டர் என்ற சொல் இடையர் எனப்பொருள்படுதலால், இடைக்குலத்துப் பெண்கொண்ட பாண்டியனொருவனுக்கு இவர் மகனார் போலும்.

3. அதியன் விண்ணத்தனார் (301)

அதிகன் விண்ணத்தனார் என்றும் இவர் பெயர் வழங்கும். அஞ்சி அதிகமானுக்கு இவர் உறவினர் போலும்.

4. அந்தி இளங்கீரனார் (71)

இளங்கீரனென்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தியை (மாலைக்காலத்தை) பலபடியாகச் சுவைபட வருணித்திருக்கிறார். அந்தியூர் என்னும் ஓர் ஊர் பவானித் தாலுக்காவில் உள்ளது.

5. அம்முவனார் (10; 140; 280; 370; 390)

முவன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இப்பெயர் மக்கட்கு இடப் பெறுதலை, “முவன் முழுவலி முள்ளெயிறு” என்ற தொடர் நோக்கி அறிக (நற்-18). இவர் அகத்தில் தொண்டியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (அகம் 10). இவர் பாடியனவெல்லாம் நெய்தற்றிணைக்குரியனவே.

6. அள்ளூர் நன்முல்லையார் (46)

அள்ளூர் என்பது அள்ளியூராகும் என்பர், அகப்பாட்டு உரைகாரர். அது பாண்டிநாட்டின்கண்ணுள்ளது. இந் நன்முல்லையார் தமது ஊரையும் பாண்டியனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நன்முல்லையா ரென்ற பெயரானே இவரைப் பெண்பாற்புலவரென்றும், கற்பில் மிக்காரென்றும் கொள்ளலாகும். முல்லை - கற்பு.

7. ஆழர்க் கௌதமன் சாதேவனார் (159)

இவர் சேர நாட்டின் கண்ணதான ஆழரிலே கௌதமகோத்திரத்துப் பிறந்து ஸஹதேவன் என்னும் பெயருடைய ராயினார். இவர் வானவனையும் அவனது வெற்றிச் சிறப்பினையும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

8. ஆர்க்காடு கிழார் மகனார் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார் (64)

ஆர்க்காடென்பது சோழநாட்டு ஓர் ஊர். இவர் வேளாண் மரபினர். இவர் பாடியது முல்லைத்திணைப் பாடலாகும்.

9. ஆலங்குடி வங்கனார் (106)

வங்கனார் என்பது இவரது இயற்பெயர். ஆலங்குடி பலவுள வேனும், இவர் செழியனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளமையால், பாண்டி நாட்டு ஆலங்குடி இவரது ஊராகலாம்.

10. ஆலம்பேரி சாத்தனார் (47;81;143;175)

“மதுரை யாருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி” என்னும் அடை இவர் பெயரின் முன்னே காணப்படுதலால் (நற்.303), இவரைப் பாண்டி நாட்டினராகக் கொள்ளல்வேண்டும். இவர் செழியன் சிறுமலையையும், கடலன் விளங்கிலையும், வானவன் மறவனான பிட்டன் குதிரை மலையையும், நெடுஞ்செழியன் கடந்தட்ட ஆலங்கானப் போரினையும் பாராட்டியுள்ளார்.

11. ஆவூர்கிழார்மகனார் கண்ணத்தனார் (202)

ஆவூர், சோழநாட்டின் கண்ணதான ஓரூர். இவர் வேளாண் வருணத்தினர். இவரது தந்தையார் பாடல் புறத்தில் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

12. ஆவூர்மூலங்கிழார் (24; 156; 341)

இவர் சோணாட்டிற் பிறந்தவர் (புறம் 38). வேளாண் மரபினர். இவர் மகனாவார் புகழ்மிக்க பெருந்தலைச்சாத்தனார். இவர் காவிரியைப் புகழ்ந்துள்ளார் (அகம் 341). யாகம் பண்ணாத பார்ப்பானுக்குச் சங்கறுக்கை தொழிலாகுமென்று இழித்துக் கூறுவதனாலும் (அகம் 24), யாகம் பண்ணிய கௌணியன் விண்ணந்தாயனைப் புகழ்ந்துபாடியுள்ளமையாலும் (புறம் 166) இவர் வைதிகமதத்திற் பெரும்பற்றுள்ளவரெனக் கருதப்படுகிறார்.

13. ஆவூர்மூலங்கிழார் மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனார் (13; 224)

இவரது தந்தையார் மேற்சொன்ன ஆவூர் மூலங்கிழார், அவரைப் போலவே இவரும் சிறந்த புலர். இவர் அகத்தில் தென்னவன் மறவன் பண்ணியையும் அவனது கோட்டுரையும் புகழ்ந்துள்ளார். (அகம்.13)

14. இடைக்காடனார் (139; 194; 274; 284; 304; 374)

இவர் காடனார் என்னும் இயற்பெயருடையவர். இதனைப் பரஞ்சோதி முனிவர் “காடன்” என்று வழங்கியுள்ளமையால் அறியலாம் (திருவிளை.). இடையர் மரபினர். இடைக்காடு என்னும் ஊரினர் என்பாருமுள்ளார். இவர் பாடியனவெல்லாம் முல்லைத்திணைக் குரியனவேயாகும். பாலையாகிய 139 ஆம் அகப்பாட்டும் நிலத்தான் முல்லையாதல் காண்க. இவர் கூறிய

உவமைகள் பெரிதும் வியக்கத் தக்கன. அவற்றை முற்காட்டிய எண்ணுள்ள செய்யுட்களிற் கண்டு கொள்க.

15. இடையன் சேந்தன்கொற்றனார் (375)

இவர் இடையர் குலத்தினர். சேந்தன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். இவர் பாழியெறிந்த இளம்பெருஞ் சென்னியைப் புகழ்ந்துள்ளார். வடுகரது தோல்வி இவராற் கூறப் பெற்றுள்ளது.

16. இடையன் நெடுங்கீரனார் (166)

இவரும் இடைக்குலத்தினரே. இவர் வேளூர்வாய்த் தெய்வத்தையும், காவிரி நீத்தத்தில் நீர்விளையாடற் சிறப்பையும் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

17. இம்மென் கீரனார் (398)

கீரனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். “நும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென் றலமரன் மழைக் கண்டெண்பனி மல்க” என்புழி, ‘இம்மென்று’ கூறியது நோக்கி, இம்மென் கீரனார் எனப்பட்டனர். இவர் ஆரியரது பொன்படுநெடுவரையைப் (இமயத்தைப்) புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

18. இருங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார் (279)

இவர் ஆயர் மரபினர். ஒல்லை என்பது ஒல்லையூர். “ஒல்லையூர் நாடு” எனப்புகுந்து (242) வந்தமையால், இவ்வூரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு நாடுள்ளதாக வெளியாகின்றது. இருங்கோன் ஒல்லை என்றமையால், இருங்கோனுக்குச் சொந்தமான ஒல்லை நாட்டு ஆயராகிய செங்கண்ணனார் எனப்படுவர் இவர். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் என்று வருதலால், இந்நாடு பாண்டி நாட்டாகத்தது அன்றென்று கொள்ளப்படும்.

19. உம்பற்காட் டிளங்கண்ணனார் (264)

உம்பற்காடென்பது சேரருக்குச் சொந்தமான பலவூர் களையுடைதொரு நாடு. (உம்பல் காடு - யாணைக்காடு)

20. உமட்டுர்கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனார் (69)

உமட்டுர் என்பது உப்புவாணிகரது ஊர் என்று பொருள் படும். இவர் வேளான் வருணத்தினராவார்; பரங்கொற்றனார்

எனப்படுவர். மோரியரையும், அவர், தம் தேருஞ்செல்ல, மலையைக் குறைத்த வரலாற்றினையும், ஆஅய் என்னும் வள்ளலது கானச் சிறப்பினையும் இவர் கூறியுள்ளார்.

21. உலோச்சனார் (20; 100; 190; 200; 210; 300; 330; 400)

இவர் நெய்தற்றிணையையே பலபடியாக வருணித்துப் பாடியுள்ளார். கீழ்கடற்கரையிலுள்ள பொறையாற்றையும் அதன் கண்ணையிருந்து அரசாண்ட பெரியன் என்னும் அரசனையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

22. உவர்க்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார் (146)

உவர்க்கண்ணூர் என்பது கடற்கரையை யடுத்த உவரிடத்து ஊரெனலாகும். புல்லன் என்பது, இவர் தந்தை பெயர். கீரன் இவர் இயற்பெயர்.

23. உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார் (133; 257)

உறையூரின் ராதலாலும், மருத்துவ நூலில் தேர்ச்சியுடைய ராதலாலும், உறையூர் மருத்துவன் எனப்பட்டார். தாமோதரனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். இவர், வெட்சிப்பூவைச் சிவற் புள்ளின் முள்ளுக்கு உவமை செய்துள்ளார். சுரத்திடைத் தலைமகளைத் தலைமகன் ஊக்கி உடன் கொண்டேகுவதாகத் கூறிய பாடல் இன்கவை பயப்பதாகும். (அகம்.257)

24. உறையூர் முதுகூத்தனார் (137;329)

கூத்து ஆடுதலிற் சிறந்த பயிற்சியுடைமைபற்றி இவர் முதுகூத்தன் எனப்பட்டார் போலும். இவர் முதுகூற்றனார் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இவரது ஊர் உறையூரென்பது வெளிப்படை. சோழரது உறையூர்க்கண் புனல்பெருகிக் காவிரிப்பேரியாறு பிரவகிப்பதனையும், திருவரங்கத்தில் பங்குனித்திருநாள் நடைபெறுவதனையும் வருணித்துள்ளார்.

25. ஊட்டியார் (68; 388)

இவர் அசோகத்தளிரினது சிவப்பூட்டாத செய்ய நிறத்தை “ஊட்டியன்ன ஒண்டளிர்ச் செயலை” என்றும் (அகம் 68), ஊனூட்டாத அம்பினை “ ஊட்டியன்ன ஊன்புரளம்பு” என்றும் (அகம்.388) கூறிய சிறப்புநோக்கி ஊட்டியார் எனப்பட்டார்.

26. எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்

(3, 225; 239; 289; 299; 361; 371; 395; 399)

(எயினன் + தந்தை = எயினந்தை). இவர் வேடர் மரபினர் (எயினர் = வேடர்). இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத் திணைப் பாடலேயாகும். தும்பி செய்த மூங்கிற்றுளையுள் மேல்காற்று முகத்திலின் ஆயர்குழல்போல் ஒலியாநிற்கும் என்று சுவைபடக் கூறியுள்ளார். (அகம்.225) வேள்விக் குண்டத்தின்கீழ் யாமையை வைத்து மூடும் வழக்கினை இவர் கூறுவது மிக்க வியப்பைப் பயக்கும் (அகம்.361)

27. எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார்

(105; 132; 149; 213; 237; 319; 357)

இவரது ஊராகிய எருக்காட்டுர், தஞ்சை ஜில்லா நன்னிலந் தாலுக்காவிலுள்ளது. தாயன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவரது பெயர். கதையங்கண்ணனார் என்று புறத்தில் இவர் பெயர் அச்சிடப்படப்பெற்றுள்ளது. தாயங்கண்ணியா ரென்றொருவர் புறத்தில் காணப்படுகிறார். அவர் இவரது ஸகோதரிபோலும். இவர், எழினி ஏவலால் அவன் படைவீரர் நிரைகவர்ந்து போவதையும் (அகம்.105), சேரலரது சள்ளியாறு கடலொடு கலக்குமிடமாகிய முசிறித் துறைக்கண்ணே யவனர் பொன்னேற்றிய மரக்கலங்களோடு வந்து மிளகேற்றிப் போவதனையும், முசிறியை வளைத்துப் பெருஞ்சமர்செய்து ஆண்டுள்ள பொற்பாவை ஒன்றினைச் செழியனொருவன் கைப்பற்றிய கதையினையும் (அகம்.149), கூடலுக்கு மேல்பாலுள்ள திருப்பரங் குன்றத்தினையும், தொண்டையரது வேங்கடத்தினையும், வானவனது கொல்லி யினையும், சோழரது காவிரியினையும், உறந்தையின் கழனி வளத்தையும், உம்பற்பெருங்காட்டின் காட்டுவளத்தையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் தாயங்கண்ணனெனவும், தையங்கண்ணனெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

28. எருமை வெளியனார் (73)

இவரது ஊர் எருமை வெளி என்பது. இவர் குதிரைமறத் துறையில் ஒரு பாட்டுப் பாடியுள்ளார். (புறம்.273)

29. எருமை வெளியனார் மகனார் கடலனார் (72)

இவர் மேற்சொன்னவர்க்கு மகனாவார். புற்றாம்பழஞ் சோறு கெண்டும் கரடியை இவர் வருணிப்பதும், தலைவி தன்னை நொந்து கூறுவதாக இவர் கூறுவதும் மிக்க சுவை தருவதாகும்.

30. எழூஉப்பன்றி நாகன் குமரனார் (138; 240)

பன்றி நாடென்பது ஒன்றுண்மையால், இவரை அந்நாட்டாரென்று கொள்ளலாம். “நுளையர்க்கு வலை வளந்தப்பின், அம்மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டு, வருணனுக்குப் பரவுக்கடன் கொடுக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார் (அகம் 240). தென்னவனது பொதியின் மலைச் சிறப்பு இவராற் கூறப்பட்டுள்ளது. (அகம்.138).

31. ஐயூர்முடவனார் (216)

ஐயூர், பாண்டி நாட்டகத்து ஓரூர். இவர் முடவரென்பது வெளிப்படை. தோன்றிக் கோவிடத்து ஓர் ஊர்தி வேண்டிப் பெற்றவர் (புறம். 399). செல்லிக் கோமானான ஆதனெழினியைப் பாடியுள்ளார்.

32. ஒக்கூர் மாசாத்தனார் (14):-

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்றொருவர் உளராதலால் அவர்க்கு இவர் உறவினர் போலும். எக்கூர் என்றும் பாடமுண்டு.

33. ஒக்கூர் மாசாத்தியார். (324;384):-

இவர் மூதின் முல்லைத் துறையிற் பாடிய பாடல் மிக்க வீரச்சுவை பயப்பதாகும் (புறம்.379). ஒக்கூர் மாசாத்தனார்க்கு இவர் உறவினர் போலும்.

34. ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார் (23; 95; 191)

இவ்வூர் உரோடோகம் எனவும் வழங்கும். ஓரகடம் என்று காஞ்சீபுரம் தாலுகாவில் ஓர் ஊர் வழங்குகிறது. இக்கந்தரத்தனார், அலர் கூறும் பெண்டிர் நிரயப் பெண்டிராவர் எனத் தலைவி நொந்து கூறுவதாகக் கூறுவது (அகம்.95) சுவையவா நிற்கும்.

35. ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் (25)

ஒல்லையூரை வென்று கொண்டமையால் இவனுக்கு ஒல்லையூர் தந்த என்ற அடைபுணர்க்கப்பட்டது. இவன் சிறந்த வீரனும், நிறையுடையோனும், நீதிதவறாதவனும், நட்பினர் பாற் கோடா நட்புடையோனும் ஆவன். இவனது மனைவி பெருங் கோப்பெண்டு இவன் இறந்தபொழுது தீப்பாய்ந்தனள். அவளும் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவள். இவனாற் பாடப்பெற்ற பொதியிற்செல்வன் திதியன் (அகம்.25) இவனது நட்பினருள் ஒருவனாதல் வேண்டும்.

36. ஓரம்போகியார் (286; 316)

“மருதமோரம் போகி” என்று புகழ்ப் பெற்றமைக்கு இயைய இவர் அகத்தும் மருதத்திணையையே பாடியுள்ளார். “வெள்ளி விழுத்தொடி” என்னும் இவரது பாட்டினுக்கு (அகம்.286) நக்கிரனாரும், நச்சினார்க்கினியரும் வெவ்வேறுரை கூறியுள்ளார்கள். ஐங்குறுநூற்றில் மருதப்பாடல் நூறும் இவர் இயற்றியனவாகும்.

37. ஓளவையார் (11; 147; 273; 303)

இவர் சரித்திரம் மிக்க விரிவாய் வல்லார் பல்லோராலும் கூறப்பெற்றிருத்தலால், ஈண்டு மிகச்சுருக்கமாகவே வரையப் படுகிறது. இவர் அஞ்சியதிகமான் பாற் பேரன்புடையார். அவனளித்த நெல்லிக்கனியை உண்டு நெடுங்காலம் உயிரோடிருந்தவர். அவனது செல்வக்காலையிலும் அல்லற்காலையிலும் அவனோடு பொருந்தியிருந்து, அவனுக்கு ஊக்கமளித்து வந்தனர். (புறம்.235; 315) அவன் பகைஞரால் வேலெறிந்து கொல்லப்பெற்றமைக்கு மிகவருந்துவாராயினார் (புறம் 93). தொண்டைமான் இளந்திரையன் அவ் வஞ்சிமேற் போர்தொடுக்க ஆயத்தப் பட்டபோது இவர் அத்திரையன்பால் தூதுசென்று, அவனை அஞ்சவித்துப் போர்க்கு எழாமற்றடுத்தனர் (புறம்.95). பாரி தன்மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமையாற் பகைமை கொண்டு, மூவேந்தரும் அவனது பறம்புமலையைச் சூழ்ந்துகொண்டபோது, அடைபட்டிருந்த எல்லார்க்கும் கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர் கொணர்வித்து, உணவிட்டுக் காத்ததைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். (அகம்.303) வெள்ளி

வீதியார் தம்கணவனைத் தேடிச் சென்று வருந்தியதனை விரித்துள்ளார். (அகம்.147)

38. கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார். (167)

கடியல், ஓர்ஊர். உருத்திரன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணனார் இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தணர் (தொல். பொருள், மரபு,74). பத்துப்பாட்டுள் பெரும்பாணாற்றுப் படையும், பட்டினப்பாலையும் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. தொண்டைமான் இளந்திரையனும், சோழன் கரிகாற் பெரு வளத்தானும் இவராற் புகழ்ப்பெற்ற அரசர்களாவார். கரிகாற்பெருவளத்தான் இவரியற்றிய பட்டினப்பாலையைக் கேட்டுப் பதினாறு நூறாயிரம் பொன் பரிசளித்தானென்று தெரிகின்றது. (கலிங்.இரா.22) இவர் பாலை நிலத்தை வருணிப்பது பெருஞ்சுவை தருவதாகும்.

39. கடுந்தொடைக்காவினார். (109)

காமரத்தில் பெரும்பாரமான பண்டங்களைத் தொடுத்துக் கட்டித் தோளிற் சுமந்து செல்லும் வழக்கமுடையராக இவர் இருந்தனர் போலும். சுரத்துவாமும் வேட்டுவர் தலைவன் கைப்பொருளின்றி வரும் சாத்தரைக் கொல்லாது விட்ட தன் ஏவலினையரிடமிருந்து தண்டமாகக் களிற்று மருப்பினையும், புலித்தோலையும் பெறுகின்றானென்று காட்டுத்தலைவன் கொடுமையைக் கூறுகின்றார்.

40. கபிலர் (2;12;18;42;82;118; 128; 158; 182; 203; 218; 238; 248; 278; 292; 318; 352; 382)

இவர் அந்தணர் (புறம்.200) குறிஞ்சித் திணையைப் பாடுவதில் இணையற்ற ஆற்றலுடையவர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சிப்பாட்டு நூறும், கலித்தொகையில் குறிஞ்சி 29 பாட்டும் இவர் பாடியனவாகும். இதனைப்,

“பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருத - மருஞ்சோழ
எல்லுத் தரன்முல்லை நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி.”

என்ற வெண்பாவான் அறியலாம். இவ்வகத்தில் 203 ஆம் பாடல் ஒன்றொழிய ஏனையவெல்லாங் குறிஞ்சித் திணைக்

குரியனவே. இவர் மழவர் பெருமகனாகிய நள்ளியையும், பேரூரினையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (அகம்.238; 382).

குறுந்தொகையில் ஓரியினது கொல்லிப்பாவையினையும், காரியினது முள்ளூர்க்கானத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார் (குறுந்.100; 198). நற்றிணையில் காரி மாவூர்ந்து நிரைகவர்தலையும்; அவன் ஓரியைக் கொன்ற வரலாற்றினையும் கூறியுள்ளார் (நற்.291; 320). ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்திக் குறிஞ்சிப் பாட்டுப் பாடியருளினார். செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதனைப் புகழ்ந்து பாடிய பத்துப்பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்தில் 7 ஆம் பத்தாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இன்னா நாற்பதும் கபிலம் என்னும் நூலும் இவர் இயற்றிய மற்ற நூல்களாகும். இவர் பரணருடன் வாதுசெய்தவர்.

இனிப் புறத்தில், பாரிவள்ளலைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துள்ளார் புறம் (105;106 முதலியன). அப்பாரி தன் மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் அவனைப் பகைத்து அவனது பறம்புமலையை முற்றியபோது, உள்ளே உணவின்றி வருந்திய எல்லாரையும் காக்கக்கிளிகளாற் நெற்கதிர் கொணரச் சூழ்ந்தனர் (அகம். 78; 303). அம்மூவரும் பறம்பைக் கைக்கொள்வது அரிதென்று கண்டு மனந்தளர்ந்த காலத்து, அவர்களை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (புறம் 109; 110). பாரி அவ்வேந்தரால் வஞ்சித்துக் கொல்லப்பெற்றபிறகு அவன் மகளிரை அழைத்துச் சென்று பார்ப்பார்பால் அடைக்கலம் வைத்தனர் (புறம் 113; 236). இப்பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் மலையைச் சூழ்ந்து கொண்ட பகை வேந்தரது படையினளவு எவ்வெத்திசையில் எவ்வெவ்வளவு உண்டென்று உயர்ந்த குவடுகளிலேறி நின்று எண்ணிச் சொன்னார் களென்னும் குறிப்புத் தோன்றப் பாடியுள்ளார் (புறம்.116). பின்பு அம்மகளிர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய், அவர்களை மணந்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோணையும் இருங்கோவேணையும் அவர் புகழ்ந்து பாடினர் (புறம்.200; 201). அவர்கள் உடன் படாராக, அவர்களைச் சபித்துவிட்டு மீண்டனர். கடைசியாக அம்மகளிருள் ஒருத்தியைத் திருக்கோவலூர் மலையனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டுப் பெண்ணையாற்றினிடையே ஒரு பாறையில் தீவளர்த்து அதிற்சூந்தனரெனத் திருக்கோவலூர்ச் சாணமொன்றால் வெளியாகிறது. (செந்தொகு.4. பகு. 5. பக். 232)

41. கயமனார் (7; 17; 145; 189; 195; 219; 221; 259; 275; 321; 383; 397)

இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைக் குரியனவேயாம். முதுபதி என்ற ஓர் ஊரினையும், குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னிக்கும் திதியனுக்கும் ஒரு புன்னைமரங் காரணமாகப் போர் நிகழ்ந்ததனையும் கூறுகின்றார். புறத்தில் (254), காட்டி னிடத்துத் தன் கணவனையிழந்த ஒருத்தி புலம்புவதாகச் செய்யுள் செய்துள்ளார்.

42. கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் (18; 263)

இவர் பெயர் கருவூர்க் கண்ணம்பரணனார் என்றும், கருவூர்க் கண்ணம்பாணனா ரென்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் கோதையினது வஞ்சி நகரையும், அவ்வஞ்சிநகர் அக்கோதையால் ஒம்பிக்காக்கப் பெறுகின்றதென்பதனையும் கூறுகிறார். இவர் குறிஞ்சியையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

43. கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனார் (63)

கண்ணன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். புல்லன் என்பது இவர் இயற்பெயர். மகட்போக்கிய செவிலி புலம்புவதாக வுள்ள இவரது பாடல் படிப்போர்க்கு மிக்க சுவையினைப் பயப்பதாகும்.

44. கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார் (309)

கந்தப்பிள்ளை என்பது இவர் தந்தை பெயர். இக்கந்தப் பிள்ளையார் பாடல்கள் புறத்தில் 2 (163; 380) காணப்படுகின்றன. இவர் மழவர் நிரைகவர்தலையும்; கவர்ந்தபின் அவர் வேப்பமரத்தடியில் கொழுத்த ஆவை வெட்டிக் கடவுட்குப் பலியிடுவதையும் வருணிக்கிறார். வானவன்பாற் பரிசில் பெறக் கோடியர் திரளாய்ச் செல்லுவதனைப் புகழ்ந்துள்ளார். புறத்தில் தென்னவன் மறவனான நாஞ்சில் வள்ளுவனையும் (380) பிட்டங்கொற்றனையும் புகழ்ந்துள்ளார். நாஞ்சில் வள்ளுவன் சேரன்படைத் தலைவன் அல்லன். அவனைச் “சேரனிடத் தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்” என்று புறநானூறு அச்சுப்புத்தகத்துக் காணப்படுகின்றது. கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை என்றும் பாடம்.

45. கருவூர்க் கலிங்கத்தார் (183)

இவர் நீருண்ட மேகங்கள் கருவுற்ற பிடிபோல இடந்தொறும் இடந்தொறும் உலவுகின்றன என்று உவமை கூறுவது சுவையவாநிற்கும்.

46. கருவூர் நன்மார்பன் (277)

இவர், தயிர்கடையும் ஓசை புலிமுழக்கம் போலுமென்றும், பனையின் செறும்பு (சிறாம்பு) பன்றி மயிர்போலுமென்றும், கோழியின் எருத்தத்துச் சிவந்த மயிர் முருக்கின் பூங்கொத்துப் போலுமென்றும் வருணித்துள்ளார். இவர் பாடியது பாலைத்திணைப் பாடலாகும்.

47. கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் (50)

பூதன் என்பது இவர் தந்தையார் பெயர். சாத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இவர் அன்றில் துணையைப் பிரியின் துயிலாதென்று கூறுகின்றார்.

48. கல்லாடனார் (9;83;113; 171; 290; 333)

இவரது ஊர் கல்லாடம் என்பது, அது மலையாளம் ஜில்லாவில் உள்ளது. இவர் இருப்பைப்பூவை மொட்டம்புக்கு உவமித்துள்ளார். வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன் தலைவியை நினைந்து புலம்புவதாக இவர் கூறியபாடல் மிகவும் சுவையுடைத்து. புல்லி நாட்டிலுள்ள வேங்கடத்தினையும், ஆங்கு யானைக்கன்றைப்பிடித்து வந்து இளைஞர் கள்நொடையில்லிற் கட்டிவிட்டுக் கள்ளருந்திப் போவதனையும் கூறுகின்றார். புறத்தினும் “புல்லி வேங்கட விறல்வரை” எனப் புகழ்ந்தனர் (புறம் 385). கோசரது நட்பிற் கோடாப் பெருங்குணத்தையும், அவர் அகுதையைக் காத்த பெருமையினையும், பாணன் என்ற சிற்றரசன் படைவீரர்கள் நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும், வாகைப்பெருந்துறைப் போரில் பொலம்பூண் நன்னனைக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் வென்று தான் இழந்த நாட்டை மீளக் கைப்பற்றின கதையினையும், ஆலங்கானப் போரில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும், ஐம்பெரு வேளிரையும் வென்ற சரிதையினையும் கூறியுள்ளார். புறத்தும் (23) இச்சரிதையைக் கூறினர். முள்ளூர் மன்னன்காரி, கொல்லித் தலைவனான ஓரியைக் கொன்று, அம்மலையைச் சேரலர்க்கு

உரிமையாக்கின வரலாற்றினையும், கொல்லிப்பாவை கடவுளால் அமைக்கப் பெற்றதென்பதனையும் விரித்தனர். மற்றுமிவர் குறுந்தொகையில் தொண்டையரது மலையையும் (குறுந்தொகை 260) புறத்தில் (285; 391) அம்பர் கிழான் அருவந்தையையும், பொறையாற்றுக் கிழானையும் பாடினர். திருக்குறளையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். (வள்.மா.9) யாப்பருங்கல விருத்தியில் கல்லாடனார் சூத்திரங்கள் எனச் சில காணப்படுகின்றன.

49. காவட்டனார் (378)

இவர், சிறைப்புறமாகத் தலைவி சொல்லுவதாகக் கூறும்பாட்டுப் பெரிதுஞ் சுவையுடைத்து; புறத்தில் இவர் அந்துவன்கீரனைப் பாடியுள்ளார். (புறம்.359)

50. கழார்க் கீரனையிற்றியார் (163; 217; 235; 294)

இவர் கீரன் என்பவர்க்கு உறவினர்போலும், காதலனைப் பிரிந்து புலம்பும் மகளிர் கூற்றாகவே இவர் பாடல்கள் செய்துள்ளனர். இவரது ஊர் சோழநாட்டில் தஞ்சை ஜில்லா மாயூரம் தாலுக்காவிலுள்ள கழார் என்பது. இவர் வேடர் மரபினர்.

51. காட்டுக்கிழார்மகனார் கண்ணனார் (85)

இவர் வேளாளர். காட்டுரென்பது இன்னவிடத்துள்ள தென்று விளங்கவில்லை. இவர் தொண்டைமான் இளந்திரையனது வேங்கடமலையைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

52. காவன்முல்லைப் பூதனார். (21; 151; 241; 293; 391)

இவரது இயற்பெயர் பூதன் என்பது. காவன் முல்லை என்பது புறத்தினையில் ஒரு துறை. இவர் அத்துறையிற் பாடும் வல்லமையுடையார்போலும். இவர் உழிஞ்சிலின் கவர்த்த கோட்டிற்கு மான்கோட்டினை உவமித்துள்ளார் (அகம்.151). காட்டிலுதிரும் நெல்லிக்காயை வட்டக் கழங்காகக் கொண்டு செம்முக மந்தி ஆடும் என்றும் (அகம்.241) அதிரற்பூ வெருகின் எயிறு போலுமென்றும் கூறியுள்ளார் (அகம் 391). குறுந்தொகையில் இவர் பாடியனவாக இரண்டு பாடல்களும் நற்றிணையில் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

53. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் (107; 123; 285)

இவரது ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம். இவர் வணிகர் மரபினர் (தொல். பொருள். மரபு. 74). வடுகர் தேக்கிலையில் உண்ணும் வழக்கினையும் நிரைகோடற் சிறப்பினையும், வேட்டையில் செந்நாய்கள் மானின் ஓடுங்குறுங்குறுத்து அதனை யெளிதிற் பற்றுவதனையும் பாராட்டுவர். இவர் தமது ஊராகிய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைச், “சோழர் கழைமாய் காவிரி கடன்மண்டு பெருந்துறை” எனச் சிறப்பித்துள்ளார். சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தமைக்கு வியந்து பாராட்டிப் பாடினர். பிட்டங் கொற்றனைப் புகழ்ந்தனர்.

54. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார் (103; 271)

இவரது ஊரும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே. இவர் அவியன் என்னும் கொடையாளி ஒருவனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

55. குடவாயிற் கீரத்தனார் (35; 44; 60; 79; 119; 129; 287; 315; 345; 366; 385)

இவரது ஊராகிய குடவாயில், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளது. இவர் நடுகற் சிறப்பையும், அதற்கு நிவேதிக்கப் பெறும் தோப்பிக்கள்ளையும், இடப்பெறும் துருஉப்பலியையும், சூட்டப் பெறும் மயிற்பீலியையும் பாராட்டி யுள்ளார். திருக்கோவலூர் அரசனான காரியின் பெண்ணையாற்றுக் கொடுங்கான் முன்றுறையையும். சேரன் படைத்தலைவர்களான நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை, கணையன் என்பார்கள் ஒன்று சேர்ந்து பெரும்பூட் சென்னியைக் கழுமலத்தில் எதிர்த்த சரித்திரத்தையும், அக்கழுமலப் போரில் அச்சென்னியின் சேனாபதியான பழையன் பட்டிற்சக்கச் சோழன் சினந்து கணையனை அகப்படுத்தினதோடு கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டமையையும் கூறியுள்ளார். சோழரது திரவிய சாலை தமது குடவாயிலிலமைக்கப் பெற்றிருந்ததென்று கூறியுள்ளார். (அகம்.35;44)

மற்று மிவர் பொறையன் தொண்டியையும், வழுதி கூடலையும், சோழர் காவிரியையும், ஏழிற்குன்றத்தையும்,

கொங்கரது ஆநிரைப் பெருக்கத்தையும், மழவர் கொழுப்பா வெறிந்து ஊன் புழுக்கயவர்தனையும், எவ்வி நாட்டின்கண் மருதநிலமும், நெய்தல் நிலமும் மயங்கிக் கிடக்கும் அழகினையும் மிகச்சுவையட வருணிக்கின்றார். (அகம்.60; 79; 129; 315; 345; 366; 385)

56. குமிழிஞாழார் நப்பசலையார் (160)

இவர் பெண்பாற்புலவர். குமிழிஞாழார்க்கு உறவினரென்று ஊகிக்கப்படுகிறார். இவர் பெண்யாமை முட்டையிடும் முறையினையும், ஆண்யாமையாற் பாதுகாத்துவரப்படுதலையும் விரிவாய்க் கூறியுள்ளார். குறுந்தொகையிலும், ‘தாயின் முட்டை போலவுட்கிடந்து சாயி னல்லது பிறிதெவனுடைத்தோ, யாமைப் பார்ப்பி னன்ன காமங் காதலர் கையற விடினே’ எனப்பட்டது நோக்குக. (குறுந்.152)

57. குறுங்குடி மருதனார் (4)

இவரது ஊர் குறுங்குடி. இக்குறுங்குடி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலமாகவுள்ளது. இவர் உறையூர்க்குக் கீழ்பாலுள்ள சிராப்பள்ளி மலையினைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடலொன்று குறுந்தொகையிலும் காணப்படுகின்றது. (344)

58. குன்றியனார் (40; 41)

இவர் தலைவி புலம்புவதாகக் கூறிய 40ஆம் செய்யுளும், தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறிய 41ஆம் செய்யுளும் படிப்போர் கன்மனத்தையும் கரையச்செய்யும்.

59. கோட்டம்பலத்துஞ்சிய சேரமான் (168)

இவர் பெயர் கோட்டம் பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை எனப்பறத்து (245) வழங்கப்படுகிறது. இவர் மனைவியை இழந்து பாடிய பாடல் கன்மனத்தாரையும் இரங்கச் செய்யும் (புறம் 245). ஆன்குன்றிற் கருகிலுள்ள குழுமுரின்கண் வருந்தி வந்தோர்க்கு உணவளித்தற்பொருட்டு உதியன் சமைத்த அட்டிவை வருணித்துள்ளார்.

60. கோடிமங்கலம் வாதுளி நற்சேந்தன் (179; 232)

கோடிமங்கலம் என்பது மதுரை ஜில்லாவிலுள்ளது. வாதூலகோத்திரத்து நற்சேந்தனெனவே இவர் அந்தனர்

மரபினராவார். யானை, பேய்த்தேரை மழையெனநினைத்து வாய் திறக்கும் என்றும் மழை முழக்கங் கேட்டுப் புலி முழக்கமென்று அது அஞ்சியோடுமென்றும் கூறுவது சுவை பயவாநிற்கும்.

61. கோடியூர்கிழார் மகனார் நெய்தற்றத்தனார் (244)

நெய்தல் தத்தனார் என்றமையால் இவர் நெய்தற்றிணையைப் பாடுவதில் வல்லார்போலும். அப்பாடல் கிடைத்திலது. இவர் வேளாளர். கோடியூர் எந்நாட்டிலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை.

62. சாகலாசனார் (16; 270)

சாகல் என்பது இவர் ஊர்ப்பெயர் போலும். பரத்தை மனையினின்றும் வந்த தலைவன் நாணும்வண்ணம் தலைவி கூறுவதாக இவரியற்றியபாடல் மிகவும் சுவையுடையதொன்றாகும். இவர் குட்டுவனையும் அவனது கழுமலத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

63. செயலூர் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனார் (177)

சாத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். செயலூர் இவரது ஊராகும். இவர் பொன்வாணிகர். மயில், பாகற்பழம் உண்டலைக் கூறுகின்றார். அயிரியாறு இவராற்புகழப் பெற்றுள்ளது. சிறுகுடிக்கிறைவனாகிய பண்ணனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

64. செல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார் (66)

இவர் கௌசிக கோத்திரத்துக் கண்ணனார் என்ற இயற்பெயரையுடைய அந்தணர். செல்லூர் சோழ நாட்டின் கீழ் கடற்கரையின் கண்ணதான ஓர் ஊர் (அகம் 90). மக்கட் பேறுடையார்க்கே இம்மை மறுமைப்பயன் உளவாகுமென்று கூறியுள்ளார்.

65. செல்லூர்கிழார் மகனார் பெரும்பூதங்கொற்றனார். (250)

பெரும் பூதன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். கொற்றன் இவரது இயற்பெயர். இவர் வேளாண்வருணத்தினர். இவர் நெய்தலைப்புனைந்து பாடியுள்ளார்.

66. சேந்தங் கண்ணனார் (350)

சேந்தன் இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவரதியற்பெயர். இவரது பாடல் நற்றிணையிலும் (54) காணப்படுகின்றது. இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

67. சேரமா னிளங்குட்டுவன் (153)

இவர் சேரர் மரபினர். இவர் பாலைத்திணையில் உடன்போக்குக் கூறுகின்றார். கோங்கின் மலர் உதிர்வது கைவிடுசுடர்போலுமென்று வருணிப்பது சுவையுடையவாநிற்கும்.

68. தங்காற் பொற்கொல்லனார் (48; 108; 355)

இவர் பொன்செய் கொல்லர். தங்கால் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலம். திருத்தண்கால் என வழங்கும். தங்கால் பூட்கோவலனார் என்றும், தாட்கோவலனார் என்றும் புறத்துக் காணப்படுகின்றது. இவர் புலி புலி என்று கூவிக் குறமகளிர் வேங்கைப் பூப் பறிக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார். செவிலித் தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்பதாக இவர் கூறும்பாடல் மிகச் சாதுரியமாக உள்ளது. கோண்மா என்ற தீங்கிழைக்கும் விலங்கு வழங்குகின்ற வழியென ஆற்றினருமை கூறுகின்றார். நம் உடம்பு மெலிவைக் காட்டித் தலைவனைப் போகாமல் தடுப்போம் வாவெனத் தலைவி தோழியை யழைப்பதாகச் சொல்லுவது சுவையுடையவாநின்றது. இவர் பாடலாக நற்றிணையில் ஒன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், புறத்தில் ஒன்றும் அகத்தில் மூன்றுமாக ஆறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. தங்கான் முடக்கொற்றனார் என்றும் சில பிரதிகளில் இவர் பெயர் காணப்படுகின்றது.

69. தொண்டி ஆழர்ச்சாத்தனார் (169)

ஆழர் என்பது சேரநாட்டில் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ்பாலுள்ள ஓர் ஊர். தொண்டி யாழர் என்பது தொண்டி நாட்டைச் சார்ந்த ஆழர் என்று பொருள்படும். இவர் பாலைபுறம் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

70. தொல்கபிலர் (282)

இவர் ‘பொய்யாநாவிற் கபிலன்; வாய்மொழிக் கபிலன்’ எனப்படும் அந்தணக்கபிலரின் வேறு. இவரும் அக்கபிலரை ஒப்பக் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

71. நக்கண்ணையார் (252)

இவர் பெருங்கோழி நாய்கன் மகளாவார் (புறம். 83; 84). போர்வைக்கோப் பெரு நற்கிள்ளியைக் காதலித்து, இவர்

அவனது மல்வென்றியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அன்னை துஞ்சாமற் காத்தலை எடுத்து உவமை முகத்தாற் கூறிய இவரது பாடல் புலவர்களுக்குப் பெரிதும் மகிழ்வூட்டுவதொன்றாம்.

72. நக்கீரணர் (36; 57; 78; 93; 120; 126; 161; 205; 227; 249; 253; 290; 310; 340; 346; 369; 389)

இவர் பெயர் கீரன் என்பது; ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் தந்தையார் மதுரைக் கணக்காயனார். (கணக்காயனார் - பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்) இவர் மகனார் கீரங்கொற்றனார். இறையனார் செய்த அகப்பொருட்டுத்திரத்திற்கு மெய்யுரை கண்டவர் இவர். நாலடி நாற்பதென்னும் யாப்பிலக்கணங் கூறும் ஒரு நூலும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும், நெடுநல் வாடையும் இவர் இயற்றினவாம். பலவிடத்தும் (நற்.258; 358., அகம் 227) பாண்டியனுக்கு உரிய மருங்கூர்ப் பட்டினத்தையும். அதன்கண்ணதான ஆவணத்தையும் இவர் சிறப்பிக்கின்றார். செழியன் மறவனான வாணனது சிறுகுடியையும், அருமனது சிறுகுடியையும் புகழ்ந்துள்ளார். (நற்றிணை 349; 367) இவர் தலையாலங்கானத்தில் நெடுஞ்செழியனோடு போரேற்ற எழுவரும் பட்டமையையும், கபிலர் கிளிகளை வளர்த்து நெற்கதிர் கொணரவிடுத்துப் பாரியையும் அவன் படையையும் காத்தமையையும், சோழரது உறந்தைக்கண்ணதான அறந்துஞ்சும் அவையினையும் காவிரியையும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், வழுவியின் கொற்கையினையும் கூடலையும் அதன் கண்ணதான நாளங்காடியினையும். சேரனது தொண்டி, கருவூர், ஆன் பொருளை முதலியவற்றையும், எவ்வி அடக்கவும் அடங்காமல் திதியனோடு பொருத அன்னி மாண்ட கதையினையும், கரிகாற் பெருவளத்தான் தான் இழந்த அரசரிமையை மீட்டும் எய்திய வரலாற்றினையும், தூங்கல் பாடிய தழும்பனது ஊனூரையும், வேம்பி நாட்டினனான முகண்டை யென்னும் கொடையாளி ஒருவன் அகவுநர்க்கு ஏற்றுபரிசில் முதலியன ஈயும் சிறப்பினையும், மழவர் நாகாவீழ்த்துத் திற்றி தின்றலையும் அவரது கோடை மலையையும், பசும்பூட் பாண்டியன் கொங்கரை ஒட்டியதனையும், வடுகர் தலைவனான எருமை என்பானது நாட்டிலோடும் அயிரியாற்றினையும், திரையனது பவத்திரியையும், பழையன் மாறன் கூடற்பறந்தலைக்கண்ணே

கிள்ளிவளவனைச் சாய்த்தமை கண்டு கோதைமார்பன் உவந்ததனையும், வானவரம்பன் நன்னாட்டினையும் இவ்வகத்திற் புகழ்ந்துள்ளார். குயக்கொண்டான் என்பான் ஒருவனைச் சாவவும் பிழைக்கவும் பாடினர் எனத் தொல்காப்பிய உரையில் (தொல்.பொருள்.490) காணப்படுகிறது. புறத்தில் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனும், பிடவூர்கிழான்மகன் பெருஞ் சாத்தனும் இவராற்பாடப் பெற்றோராவர். பத்துப்பாட்டின் இரண்டாம் பதிப்பின் 9ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க் குறிப்பில் அகநானூறு 57ஆம் பாட்டிலுள்ளதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள “வரைவயிறுகிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேற், நிகழ்பூண் முருகன் நீம்புலலைவாய்” என்ற அடிகள் எனக்குக் கிடைத்த அகநானூற்றுப் பிரதிகளில் ஒன்றிலாவது காணப்படவில்லை. “பையுண்மலைப் பழுமரம்படரிய” என்று தொடங்கும் தொல்காப்பியவுரை மேற்கோட்பாட்டில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது. (தொல்.பொருள்.114)!

73. நரைமுடி நெட்டையார் (339)

இவர் நிரைமுடி நெட்டையாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர். தேராழி பதிந்த குழியில் நீரோடுவது பாம்பு வரிசையாக முடுகுவதுபோலுமென்று கூறுவது வியப்புத்தராநின்றது.

74. நல்லாவூர்கிழார் (86)

இவரது ஊராகிய நல் ஆவூர் எவ்விடத்திலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேளாளர். அகப்பாட்டிற்குப் பேரெல்லையாகக் கூறப்படும் முப்பதோரடியுள்ள பாடல் இவருடையதாகும். பண்டைக் காலத்துக் கலியாணச் சடங்கின் முறையை இவர் பாடலால் அறியலாம். நற்றிணையில் 158ஆம் பாடல் இவர் பாடியதாகும்.

75. நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார் (94; 394)

இவர் நல்லூர்ச் சிறுமேதாவியாரெனவும் கூறப்படுவார். முல்லைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இடையர், வாயை மடித்துவிடும் வீளைக்கு முயல் வெருவிப் புதலின்கண் ஒளிக்குமென்றும், நரியினது ஊளை முதைப்புனங்காவலரது கோட்டோசையோடு ஒருங்கொலிக்குமென்றும் வியப்புறக் கூறியுள்ளார்.

76. நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார் (112)

இவர் வேளாண் வருணத்தினர். தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாவுவதாகச் செய்துள்ள இவர்பாடல் மிக்க சுவை பயக்கும்.

77. நொச்சிநியமங்கிழார் (92)

இவர் வேளாளர். நொச்சிநியமம் ஓர் ஊர். வேங்கை மலரைக் கொய்யக் குறமகளிர் புலி புலி யென்றுகூற, ஆடவர் வில்லுங்கையுமாய்ப் புலிகாக்க வந்து வெள்கிப் போவதனைச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார். நற்றிணையில் இவர் பாடிய பாடல்கள் நிரம்பச் சுவையுடையனவாய்க் காணப் படுகின்றன.

78. நோய்பாடியார் (67)

‘யானெவன் செய்கோ’ என்னும் இவரது பாட்டுப் பிரிந்த புலம்பு நோயை நன்கு புலப்படுத்தலால் இவர்நோய் பாடியார் எனப் பட்டனர் போலும். நிலம்படு மின்மினிபோலப் பரல் கடத்திடத்து இமைக்கும் என்று வியப்புற வருணித்திருக்கிறார். நடுகற்குப் பீலி சூட்டும் வழக்கினையும், நடுகலிடத்தவன் பிடித்த வேல் முதலிய கருவிகளை அங்குச் சார்த்தும் வழக்கினையும் வருணிக்கின்றார்.

79. பரணர் (6; 62; 76; 116; 172; 125; 135; 142; 148; 152; 162; 178; 181; 186; 196; 298; 212; 222; 228; 236; 246; 258; 262; 266; 276; 322; 326; 356; 367; 372; 376; 386; 396)

இவர் கபிலரைப் ஒப்பப் பாடும் பெரும்புலவர். நக்கீரர், ஓளவை முதலியோராற் புகழ்ப் பெற்றவர் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்தினை இயற்றிய ஆசிரியர். அகத்தில் இவராற் பாடப்பெற்ற விஷயங்கள் மிகப்பல. அவற்றுட்சில அடியிற் கூறுவாம். அகுதை; அஞ்சி அன்னி, ஆஅய் அண்டிரன், ஆஅய் எயினன், ஆட்டனத்தி, எவ்வி, ஓரி, கட்டி, கணையன், கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன் ஆஅய், நன்னன் உதியன், நீடுர்கிழவோன், பசும்பூட்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பின்டன், பேகன், பொறையன், மாந்தரம் பொறையன், மத்தி, மிஞிலி, வல்லங்கிழவோன், என்ற தலைவர்களும்; அகுதை,

அன்னிமிஞிலி, ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி என்ற தலைவியர்களும்; ஆரியர், பதினான்குவேளிர், பூழியர் என்ற கூட்டத்தார்களும்; கவிரத்துச்சூர்மகள், கொல்லிக்கடவுள், முக்கட்செல்வன், முருகன், பாழி அணங்கு, நள்ளி அடுக்கத்துச்சூர் என்ற தெய்வங்களும்; திருச்சீர் அலைவாய், ஆலமுற்றம். கூடல் என்ற புண்ணியஸ்தலங்களும் பிறவும் இவராற் பாடப்பெற்றுள்ளன. திருக்குறளைப் புகழ்ந்தனர் (வள்.மா.6.).

80. பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார் (323)

‘நறுநீல நெய்தலும் கொட்டியுந் தீண்டிப், பிறநாட்டுப் பெண்டிர், முடிநாறும் பாரி, பறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி’ எனவருதலால், பறநாடு பாரியினது நாடாகும். யானைச் செல்லினம்போலப் புயல் இயங்காநின்றதென அழகிய உவமை கூறியுள்ளார்.

81. பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி (28)

இவர் பாண்டியர் மரபினர். ஞானியும் புலவர் பெருமானுமாகிய பிசிராந்தையாரொடு பழகி வந்தவர். அறிவு முதிர்ப் பெற்றமையால் அறிவுடை என்னும் அடைபுணர்க்கப் பெற்றார். நம்பி என்பது புருஷச் சிரேட்டன், பூர்ணன் எனப் பொருள்படும். பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி கூறுவதாகக் கூறும் இவரது பாடல் வியப்பைத் தருவதாகும். மக்கட் பேறில்லார்க்கு எத்துணைதான் மற்றப்பேறு நிரம்பியிருப்பினும் புருஷார்த்தம் நிறைவுற்றதின்று என்று கூறியுள்ளார். (புறம் 188)

82. பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி (26)

இவர் இவ்வகப் பாட்டை உப்பூரிசூழ்கிழார் மகனாவார் உருத்திரசன்மரைக் கொண்டு தொகுப்பித்தவர். கானப் பேரெயிலின் கண்ணே குறும்பு செய்திருந்த வேங்கைமார்பன் என்னும் கொடியோனை வென்று, அக்கோட்டையைக் கைப் பற்றினமை நோக்கி இவர் இவ்வாறு அடைகொடுக்கப் பெற்றார் (புறம் 21). இவரது அவையில் திருக்குறள் அரங்கேறியதாக ஒருகதை வழங்குகிறது. இவர் குறளைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். (வள்.மா.4). இவர் காலத்தவர் சேரமான்மாவண்கோவும், சோழன் இராசகுயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார்.

83. பாண்டியன் ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார் (373)

ஏனாதி என்பது அரசரால் வீரர்க்கு அளிக்கப்படும் பட்டம் (தொல்.பொருள்.புறத்.8). பாண்டிய அரசனால் ஏனாதிப்பட்டங் கொடுக்கப்பட்ட யுத்தவீரராவார் இவர். பகைவர் கோட்டையை அகப்படுத்தற் செய்தியும், முனை கவர்ந்து கோடலாற் பீரெழுந்து பாழ்ப்பட்ட மன்றங்களின் வருணனையும் இவர் பாடல்களிற் காணப்படுகின்றன.

84. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் (கடவுள் வாழ்த்து)

எட்டுத்தொகையுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய பெரும்பாலவற்றிற்கு இவர்பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தாக முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளன. நற்றிணையில் திருமாலையும், குறுந்தொகையில் முருகக்கடவுளையும், ஐங்குறுநூறு அகம்புறம் மூன்றிலும் சிவபிரானையும் பரவிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வடமொழிப் பாரதத்தை இவர் தமிழிற் பாடியுள்ளார். அது முழுவதும் இக்காலத்துக் கிடைத்திலது.

85. பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ (5,99, 111, 155, 185, 223, 261, 267, 291, 313, 337, 379)

பாலைத்திணையைச் சுவைபடப்பாடும் போற்றல்கருதி இவர் பாலை பாடிய என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். சேரமான் என்ற அடை இவர் பெயர்முன் காணப்படுதலால் (புறம்.11) இவர் சேரர் மரபினராவார். பெரும்புலவரேயன்றி மிக்க வீரமுமுடையவர். கலியில் பாலைக்கலி இவர் பாடியதாகும். இதனைப் “பெருங்கடுங்கோன் பாலை” என்றதனான் அறியலாம். இவர், மழவர் தூதுசெல்லும் பார்ப்பானைத் தடிந்துவீழ்த்தி அவனிடத்து ஒன்றுங் காணாது வெறுங்கையராய்ப் போவதனை வருணித்துள்ளார். (அகம்.337)

86. பாலைக்கொட்டிலார் (336)

யானை அருளுதலாற் பாகன் பிழைத்திருப்பதுபோல யான் விழவிடத்து வாராதிருத்தலினால் இற்பரத்தை உயிர் வாழ்கின்றாளெனச் சேரிப்பரத்தை கூறுவதாகக் கூறும் இவரது பாட்டு இன்சுவை பயவா நின்றது. சோழரது வல்லத்துப் புறங்காட்டில் ஆரியர் படை பட்டமையைக் கூறுகின்றார்.

87. பிசிராந்தையார் (337)

இவரது ஊர் பாண்டிநாட்டின் கண்ணதான பிசிர என்பது (புறம் 215). இவர் சிறந்த ஞானி; அறிவு நிரம்பிய புதல்வர் களையும், கற்பிற்சிறந்த மனைவியையும், உள்ளம்போல ஏவல் செய்யும் ஏவலாளர்களையும், உடையவராய், ஞானிகளோடு பழகி வந்தவர் (புறம்.191). கோப்பெருஞ்சோழன் என்பான் பெரியஞானியென்று கேள்வியுற்று அவனை நேரில் காணாதிருக்கச் செய்தேயும், அவனோடு விள்ளா நட்புடைமை பூண்டு (புறம்.215), அவன் துறந்த காலத்து அவ்வரலாற்றை ஒத்த உணர்ச்சியால் அறிந்து (குறள் 399 உரை) உடன்துறந்த பெருமையுடையவர் (புறம் 218). மலைமீது சூழ்ந்துள்ள வெண்மழையைக் குயவன் குளைமேற் சூழ்ந்துள்ள புகைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

88. பெருங்குன்றுர்கிழார் (8)

இவர் வேளாளர். சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறையைப் புகழ்ந்து பாடிய இவர் பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்து 9 ஆம் பத்தாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. இவ்வரசன் தமையனான குடக்கோச்சேரலிரும் பொறையை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (புறம்.120; 211). இவர் பாடிய அகம் 8ஆம் பாட்டிற்கு அகப்பாட்டுரைகாரர் கூறிய உள்ளுறை இறைச்சி முதலியவற்றை நோக்கி மகிழ்க. புறத்தில் இவர் பேசுமையும், சோழன் உருவம்ஃறேர் இளஞ்சேர்சென்னியையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

89. பெருந்தேவனார் (51)

இவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரின் வேறு என்பதையுணர்த்தவே ஓரடையுமின்றிப் பெருந்தேவனார் என்றே கூறப்பட்டனர் என ஊகித்தற்கிடனாகிறது. கடுகுபெருந்தேவனார் என ஒரு பாடம் காணப்படுகின்றமையால் இவர் ஊர் கடுகு என்று கொள்ளலாம். அன்றிக் கடுகுபெருந்தேவனார் என்பார் வேறோர் புலவராகவு மிருக்கலாம். எருவைப் பேடைக்கு ஊனிடத்துள்ள விருப்பத்தை நோக்கி ஊனைப்பதித்தாலன்ன செஞ்செவி எருவை என எருவையின் காதினை வருணிக்கின்றார்.

90. பேயனார் (234)

இவர் ஐங்குறு நூற்றில் மூல்லைப்பாட்டு நூறும் இயற்றியவர். மூல்லைத் திணையைப் பாடுவதில் பேராற்றலுடையவர். தலைமகன் தேர்ப்பாகனை 'விரையத்தேரூர்வாயாக'; யான் என் மனைவியைக் காணவேண்டு' மெனக் கூறுவதாகக் கூறும்பாடல் இன் சுவை பயப்பதொன்றாகும்.

91. பொதும்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார் (130; 192)

இவர் வேளாளர். பொதும்பு பாண்டிநாட்டின் கண்ணதான ஓரூர். இவர் தாழையின்தலை பேய்த்தலை போன்றுள்ள தென்றும், கிளியின் சுழத்திரேகை வானவிற்போன்று விளங்குகின்றதென்றும் கூறிய உவமைகள் வியப்பினைப் பயவாநின்றன. "அருவியடித்துக் கொண்டுவந்த நாகரத்தினம் வீசிய ஒளியால் எம்மூரில் இரவு முழுதும் தீபம்வைத்ததுபோன்றிருத்தலால், தலைவி இரவுக் குறியிடத்து வரக்கூடாதவளாயிருக்கின்றா" ளெனத் தோழி கூற்றாக இவர் கூறுவது மிக்க சுவையுடையதொன்றாகும். இவர் வெண்கண்ணனாரென்றுங் கூறப்படுவர்.

92. பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார் (154)

இவரது ஊரும் மேற்சொன்ன பொதும்பு என்னும் ஊரே. கண்ணியார் என்றமையானே இவரைப் பெண்பாற் புலவராகக் கருதலாகும். புல்லாளனுக்கு இவர் உறவினர் போலும். இவர் தேரை ஒலிக்குச் சிறு பல்லியத்தை உவமை கூறுகின்றார். கோடல் பிணியவிழ்வது பாம்பின் படம் விரிப்பதுபோன்றிராநின்றதென்று வியப்பற வருணிக்கின்றார்.

93. பொருந்தி லிளங்கீரனார் (19; 351)

பொருந்தில் என்பது ஓர் ஊர். இளங்கீரன் என்பது இவரியற் பெயர். இவர், தலைமகன் தலைமகனை நினைந்து இரங்கிச் சொல்லுவதாகச் செய்த மேற்காட்டிய செய்யுள் களிரண்டும் இன்சுவை பயப்பனவாகும். 'குடிஞை சுட்டுக்குவி; குத்திப்புதை' என்று பொருள்பட ஒலிக்குமென்று கூறுகின்றார். இருப்பையின் குழை அழல கைந்தாற்போல விளங்குகின்றன என்கின்றார். கனைவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணும் வழக்கினையும் பல்லி சகுனங் கேட்கும் மரபினையும் வருணிக்கின்றார்.

94. போந்தைப் பசலையார் (110)

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பதாக இவரியற்றிய பாடல் இனிமையினும் இனிமை பயவா நின்றது. புகார்த்தெய்வம் இவராற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

95. மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார் (33; 144; 174; 314; 344; 358)

இவர் பெயர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் அம்மள்ளனார் என்றும், அம்மள்ளனார் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் புறத்தில் (388) பாண்டியன் மறவனான சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அகத்தில் வானவனது கொல்லியைப் புகழ்ந்துள்ளார் (அகம் 33). நற்றிணையில் இவர் இயற்றியனவாக மூன்று பாடல்கள் கிடைக்கின்றன.

96. மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார் (56; 124; 230; 254; 272; 302)

அறுவைவாணிகள் என்பது வஸ்திர வியாபாரி என்று பொருள்படும். இவர் வணிகர் மரபினர். (தொல். பொருள். மரபு. 74). திருவள்ளுவர் குறளைச் சிறப்பித்து பாடினாரும் இவரும் ஒருவர் (வள்.மா.35). பாலைத்திணையொழிய ஏனைய வெல்லாத் திணையையும் புனைந்து இவ்வகத்தில் இவர் பாடியுள்ளார். படுத்தயானை முதுகினைக் காற்றிலசையும் வழைத்தாறு தடவும் என்பர். (அகம் 302)

97. மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் (43)

ஆசிரியர் எனவே, இவரை அந்தணராகக் கொள்ளலாகும். அந்துவன் என்பது இவரியற்பெயர். இவர் மதுரை மருதனிள நாகனாற் புகழ்ப் பெற்றவர். பரிபாடலில் இவர் முருகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (6; 8; 11; 20) கலித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்தையும், நெய்தற்கலியையும் பாடி, அத்தொகையைக் கோத்தனர். இதனை, "நல்லந் துவனாசான் ..... வாழ்த்தொடு கொங்காங் கலியினையே, கூட்டினான் ஞாலத்தோர்க்கு" என்ற பாடலால் அறியலாம். திருக்குறளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வள்.மா.18).

98. மதுரை இளங்கெளசிகனார் (381)

கௌசிகனார் என்றமையாலே கௌசிக கோத்திரத்து வந்த அந்தணர் இவர் எனக் கொள்ளலாகும். இவர் வருகரது விற்றிறத்தையும், வானவன் அரணழிக்கும் சிறப்பினையும் வருணித்துள்ளார்.

99. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்கூத்தன் (102; 348)

சேந்தன் என்பது இவர் தந்தைபெயர்; கூத்தன் என்றமையால் இவர் கூத்தாடுவதில் வல்லுநராகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடியனவெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப்பாடலே யாகும். திணைமேயவந்த யானை கொடிச்சி பாடிய பாட்டைக் கேட்டுத் திணையைக்கவராது உறங்குமென்று கூறுவதனோடு, மூங்கிற் குழாயிலுள்ள பாம்பு விடம்போலக் கடுப்புடைய தோப்பிக் கள்ளை மலைத் தெய்வத்திற்கு நிவேதித்துவிட்டு, பின்பு அதனை எல்லாரும் குடிக்கும் மலைநாட்டார் வழக்கினையும் கூறுகின்றார்.

100. மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் (88; 231; 307)

ஈழத்தினின்றும் வந்து மதுரையிற்றங்கிய பூதன் மகனாகிய தேவனாரென இத்தொடர் பொருள்படும். திணைக்கதி ருண்ணவரும் பன்றி பல்லிச் சகுனம் பார்த்துவரும் என்று கூறுவது மிகுதியும் வியப்புடையதாகும். வண்டோசையை யாழிசையென்று அசுணம் ஆராயும் என்று கூறுகின்றார். பசும்பூட் பாண்டியன் வெற்றிச் சிறப்பினையும் கூடலினது பெருமையினையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

101. மதுரை எழுத்தாளனார் (84)

இவர் பாடியது முல்லைத் திணைப்பாடலாகும். தலைமகன் பாசறையிருந்து சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிகச்சுவையுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது.

102. மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன் பூதனார் (207)

இவர் மேற்சொன்னவர் தாமோ அன்றி வேறோ; ஒன்றும் விளங்கவில்லை. சேந்தன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். பூதனார் என்பது இவரியற் பெயர். கழுதைமேல் உப்புப்பொதி யேற்றிப் போகும் உமணர் வழக்கினையும் அவர்தாம் புறப்படும்

முன்னே புள் நிமித்தம் பார்த்துக்கொண்டு புறப்படுவதையும் கூறுகின்றார். மகட்போக்கியதாய் கூறுவதாக இவர் இயற்றிய பாடல் மிக்க சுவை தருவதாகும்.

103. மதுரைக் கண்ணத்தனார் (360)

இவர், செவ்வானம் படிந்த மேல்கடல், சங்கரநாராயணர் அவதாரம் போன்றுளதென்று வருணிப்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தருவதாகும். இவர் நெய்தற்றினையை மிகச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

104. மதுரைக் கணக்காயனார் (27; 338; 342)

கணக்காயனாரென்பது ஒத்துரைப்போர், உவாத்தியயர் எனப் பொருள்படும். இவர் ஊர் மதுரையாகும். இவர் அக்காலத்துப் பரந்த புகழுடைய சிறந்த பள்ளிக்கூட உவாத்தியாயராயிருந்தனர் போலும். குறுந்தொகையில் (304) கணக்காயன் தத்தன் என்றிருத்தலால், இவர் இயற்பெயர் தத்தனென்று ஒருவாறு கொள்ளலாகும். இவர் நக்கீரனாரது தந்தையும் கீரங்கொற்றனாரது பாட்டனாருமாவர். இவர் வேங்கடத்தரசர் பாண்டியர்க்குத் திறையாக யானைகளைத் தருவதையும், கொற்கைப் பெருந்துறை முத்தின் சிறப்பையும், பசும்பூட் பாண்டியனது செங்கோல், வெற்றிப் பிரதாபமி வற்றினையும், பொறையனது கொல்லிமலையினையும், சோழரது பாக்கப்பெருந்துறையினையும் சிறப்பித்துக் கூறுவதோடு, தென்னன் ஒருவன் தொடாவண்ணம் அருவிபாயும் மலைக் குகையில் மறைந்துகொண்ட சில வரையாமகளிரது செய்தியையும் விரித்துள்ளார்.

105. மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார் (74)

கவுணியன் என்றமை யானே, இவர் கவுண்டியன் கோத்திரத்துப் பிறந்த அந்தணராவர். பூதத்தனார் என்பதிவர் இயற்பெயர். இவர்பாடிய பாடல் முல்லைத்திணைக் குரியதாகும்.

106. மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனார் (170)

நாகனார் என்பது இவர் பெயர். அத்தன் இவரது தந்தையின் பெயர். இவர் அலவணைத் தலைவி தூதுவிடுவதாகப் பாடல்

செய்துள்ளார். புறத்தில், “கள்ளின்வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்தி” என்ற 316-ஆம் செய்யுளைப் பாடியுள்ளார்.

107. மதுரைக் கூத்தனர் (334)

இவர் கூத்து ஆடுதலில் வல்லார் போலும். இவர் வீரமுரசத்தினைச் சிறப்பித்துள்ளார்.

108. மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர் (89)

பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி பாடிய சிறப்பு நோக்கி இவர் இவ்வாறு கூறப்பெற்றார் என்பர். மாங்குடி மருதனார் எனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் முதலியோரை இவர் புகழ்ந்துள்ளார். அகத்தில் இவர் மகட்போக்கிய தாய்க் கூற்றாகப் பாலையை வருணிப்பது இன்சவை பயப்பதாகும். இவர் வேளாண்வருணத்தினர்.

109. மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனர் (204)

பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் வழுவியின் வெற்றிச் சிறப்பினையும், வாணன் சிறுசூடியினையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

110. மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனர் (53; 134; 229; 396; 320)

கூலம், எள்ளுக் கொள்ளு முதலிய தானியங்களாகும். வாணிகள், இவற்றை விற்கும் வியாபாரி. சீத்தலைச்சாத்தன் என்பது உறுப்புப்பற்றி வந்த பெயர் என்பர் சேனாவரையர் (தொல்சொல்74). இவர் சாத்தன் என்னும் இயற்பெயருடையவராய், மதுரையில் நவதானியங்கள் விற்று வந்தவராவர். மணிமேகலை யென்னும் நூலை இயற்றியவர். பௌத்தமதத்தில் சிறந்த பயிற்சியுடையவர். நடுகல்லின் நிழலையே இனிய நிழலெனக் கருதிச் செந்நாய் வதியும் எனச் சுரத்தின் கொடுமை கூறு கின்றார் (அகம்.53). திருக்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (வள்.மா.10).

111. மதுரைச் செங்கண்ணனர் (39)

சிவந்த கண்ணுடைமையால் இவர் செங்கண்ணனர் எனப் பட்டனர் போலும். பொருண்முற்றிய தலைமகன் தலைவியிடத்துக் கூறுவதாக இவர் கூறும் பாடல் மிக்க இனிமை பயப்பதாகும்.

112. மதுரைத் தத்தங்கண்ணனர் (335)

தத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் என்பது இவரியற் பெயர். செழியனது கூடலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

113. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனர் (70; 256; 354)

ஆரியக் கூத்து தமிழ்க்கூத்து என்னும் இருவகைக் கூத்துள் தமிழ்க்கூத்து ஆடுபவர் இவர். கடுவன் என்பது ஓர் ஊர். மள்ளன் இவரதியற் பெயர். தனுஷ் கோடிக்கரையில் இராமபிரான் மந்திராலோசனை செய்த காலத்து, ஓராலமரத்திற் புட்கள் மிக ஒலித்து ஆலோசனைக்கு இடையூறு செய்ய, அவ்வொலியை அவர் அவித்த கதையினைக் கூறியுள்ளார் (அகம்.70). கள்ளூரிலுள்ள ஒருத்தியைக் கற்பழித்த ஒருவனை அவ்வூர் அவையைத்தார் சாட்சிகளாற் குற்றவாளியென்று கண்டு, அவனை நீற்றிலிட்ட கதையினையுங் கூறினர்.

114. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்தேவனர் (164)

இவரும் தமிழ்க்கூத்து ஆடுகின்றவரே. நாகன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். தேவன் என்பது இவரியற் பெயர். இவர் முல்லையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

115. மதுரை நல்வெள்ளியார் (32)

இவர் பெண்பாற் புலவர். வெள்ளியார் என்பது இவரியற் பெயர். இவர் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் விளக்கமாக உரை கூறியுள்ளார். (தொல்.பொருள். 519)

116. மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனர் (58; 268; 328)

பண்டம் - பலசரக்கு பண்டவாணிகள் - பலசரக்கு வியாபாரி. இவர் பாடியனவெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களாகும்.

117. மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனர் (172)

இவர் கானவன்னை இரும்புவடித்தது போலும் என்று கூறுவதனோடு, அக்கானவன் யானையைக் கொண்டு வெண் கோடு பெறுவதனையும் வருணிக்கிறார்.

118. மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார் (92)

தாமன் என்றது இவர் இயற்பெயர். தலைமகனைத் தோழி பகற் குறிநேர்ந்தவாய்பாட்டால் வரைவுகடாயதாக இவர் செய்த செய்யுள் மிக்க வியப்பினைப் பயப்பதொன்றாகும். திருவள்ளுவமாலையில் மதுரைப் பாலாசிரியர் என்றொருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

119. மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார் (161)

புல்லன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணன் இவரியற் பெயர். பாலைபயப் புனைந்து இவர் பாடியுள்ளார்.

120. மதுரைப் பேராலயார் (87; 298)

பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தன்கணவனை இழந்தபோது தீப்பாய அவளைக்கண்டு இவர் வியந்து பாடினார் (புறம். 247). கொற்கைப் பொருநனான செழியனையும், அவனது கூடல் நகரையும், வையைபுயம் புகழ்ந்துள்ளார் (296).

121. மதுரைப் பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணாகனார். (363)

பொன் செய்கொல்லன் எனவே, இவர் தட்டார் ஆவர். இவர் பாலைநிலத்தில் நெல்லிக்காய் உதிர்வது பொலன் செய்காசு உதிர்வதுபோலு மென்று வருணித்துள்ளார்.

122. மதுரைப் போத்தனார் (75)

நற்றிணையில் போதனார் என்று ஒருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைவியைத் தேற்றுவதாகக் கூறிய இவர் பாடல் இனிய சுவையை நல்குவ தொன்றாகும்.

123. மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார் (247;364)

இவர் வேளாளர். ஆடு களப்பறையைப் போலத் தேரை ஒலிப்பனவென்றும், பொன்னாபரணத்தைத் தொங்கவிட்டாலன்ன கொன்றைப் பூங்கொத்து மலர்ந்து விளங்குகின்றனவென்றும் இவர் அழகிய உவமை கூறியுள்ளார். கரடி இருப்பைப் பூவினையும் புற்றாம்பழஞ்சோற்றினையும் உண்டலை வருணித்துள்ளார்.

124. மதுரை மருதனிளநாகனார் (34; 59; 77; 90; 103; 121; 131; 184; 193; 206; 220; 245; 255; 269; 283; 297; 312; 343; 358; 365; 368; 380; 389)

இவர் கலித்தொகையில் மருதக் கலிப்பாட்டு 35உம் பாடிய ஆசிரியராவார். இதனை “மருதனிள நாகன் மருதம்” என்றதனால் அறியலாம். அத்தொகையைக் கோத்த நல்லந்துவனாரிடத்துப் பெருமதிப்புடையவர். தொழுநை (யமுனை) யாற்றின் கரையில் கண்ணபிரான் கோபியரது வஸ்திரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு குருந்தமர மேறிய கதையினைக் கூறியுள்ளார். (அகம்.59)

கொங்கரது உள்ளிவிழாவினையும், கழுவுளது காழராங்கண் பூதந் தந்த வேங்கையினையும், வாணன் சிறுகுடியினையும், கடவுளரெல்லாம் பலிபெறுதற்கிடமானதும் கோசரது சிறந்த நியமத்தை (கடைத்தெருவைக்) கொண்டுள்ளதுமான செல்லுரிலே பரசராமன் வேள்வி செய்த வரலாற்றினையும், வேளிரது வீரை முன்றுறையிலே உப்புக் குவடுமிக்குள்ளன வென்பதனையும், ஊனூர், சாய்க்கானம் முதலிய வற்றினையும் புகழ்ந்தனர். மற்றும் இவர் எருமையின் வளைந்த கொம்பு பேடிப் பெண்ணின் ஆடுகை போன்றுள்ள தென்றும், இரலையின் திரிமருப்புக் கானவன் கவைபொறுத்தாற் போன்றுளதென்றும் வருணித்துள்ளார். குடவோலையெடுத்துப் பிரமாணம் வாங்கும் வழக்கினைக் கூறுவர். இறையனார் களவியலுக்கு இவருமோர் உரையியற்ற, அதனையும் உருத்திரசன்மர் ஒருவாறு அங்கீகரித்தனரென்று தெரிகிறது. இவர் ஐந்துதிணையையும் புனைந்து பாட வல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்.

125. மதுரை... மள்ளனார் (244)

இவர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனாரோ, மதுரைத் தமிழ்க் கூத்தன் கடுவன் மள்ளனாரோ, அன்றி இருவரினும் வேறான ஒருவரோ யாதும் விளங்கவில்லை. இவர் பாடியது முல்லைத் திணைப்பாடலாகும்.

126. மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார் (80)

இவர் வேளாளர். மருங்கூர் என்னும் ஓர் ஊர் நாகப் பட்டினத்துக் கருகிலுள்ளது. “பசும்பூண்வழுதி மருங்கை” என (நற்.358) ஒரு மருங்கூர் கூறப்படுதலால், பாண்டி நாட்டகத்தும்

மருங்கூர் ஒன்றுளதெனத் தெரிகிறது. இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி நேர்வதாக இவர் பாடல் செய்துள்ளார்.

127. மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன்பூதனார் (327)

மருங்கூர்ப்பாகை என்பது ஓர் ஊர்போலும். சாத்தன் இவர் தந்தையெயர். இவரியற் பெயர் பூதனென்பது. அத்தத்திற் செல்லுவோரை வேடர் அம்புவிடுத்துக் கொன்றுவிட்டுத் தமது அம்பு சிதைந்தமைக்கு வருந்துவதல்லது இறந்தவர்க்கு இரங்கார் என அவரது கொடுமையைக் கூறுகின்றார். பாம்பின் தோல் காற்றில் நிவப்பது மலையருவி ஒழுகுவதனோ டொக்குமென்கின்றார்.

128. மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ (96; 176)

இவர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவின் சகோதர ராகலாமென்றுகிக்கப்படுகிறார். அங்ஙனமாயின் இவர் சேரர் மரபினராவர். இவர் தாமரையின் தண்டு கழைபோன்று பருத்து உள்ளே தூம்புடைத்தாயிராநின்ற தென்றும். இலைகளிற்றுச் செவிபோன்றுளதென்றும், முகை கழு நிவந்தது போன்றுளதென்றும், மலர் மகளிர் முறுவன்முகம் போன்றிராநின்ற தென்றும் வருணிப்பது மன்றி, வேம்பு நனைபோல நெண்டின் கண் விளங்குகின்ற தென்றும் உவமை கூறியுள்ளார். (அகம்.176) அகுதை யென்ற வனப்பு மிக்க ஒருத்தியின் தந்தையராகிய சோழர்சேரபாண்டியரைப் பருவூரில் தாக்கி முறியடித்ததனைக் கூறியுள்ளார்.

129. மாமூலனார் (1; 16; 31; 55; 61; 65; 91; 97; 101; 115; 127; 187; 201; 211; 233; 251; 265; 281; 295; 325; 331; 347; 349; 359; 393)

இவர் அந்தணர்; முக்காலமும் உணர்ந்த யோகியாவார் (தொல். பொருள். 75ஆம் சூ.நச்.). இவர் அகத்திற் பாடியன வெல்லாம் பாலைத்திணைக்குரிய பாடல்களே ஆகும். இவரார் பாடப்பெற்றோர் பலராவார். இவர் ஆவிநெடு வேளையும் அவனது பொதினிநகரையும் பாடியது (அகம்.1; 61); துளு நாட்டையும் நன்னன் பாழியையும் பாடியது (அகம்.15); கரிகால் வளவனுக்கும் சேரலாதனுக்கும் வெண்ணியில் நடந்த போரில் சேரலாதன் புறப்புண்பட்டானாக, அதற்கு அவன் நாணி வடக்கிருக்கத் தலைப்படலும், சான்றோர் பலர்

அவனுடன் வடக்கிருந்தனர் என்ற கதையினைக் கூறியது (அகம்.55); உதியஞ் சேரலது கொடைத்திறனைப் பாராட்டியது (அகம்.65); குடநாட்டையும் மழவரது களவுழவையும் குட்டு வனையும் கூறியது (அகம்.91); நன்னன் வேண்மானது வியலுரைப் புகழ்ந்தது (அகம்.97); மழவரது தலைமயிர் வருணனையையும், அவர் இருமல் தீர்க்கும் மருந்தை வாயிற் போட்டுக் கொண்டு நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும் கூறியது (அகம்.101); எருமையினது குடநாட்டையும், எவ்வி செருவில் வீழ்ந்தமையையும் கூறியது (அகம்.115); சேரலாதன் கடலோட்டியதனையும் கடம்பெறிந்ததனையும் கூறியது (அகம்.347); அவன் இமயத்துவிற்பொறித்ததனையும், மாந்தை முற்றத்தில் ஒன்னார் பணிந்துதந்த பொன்கலத்தினோடு வயிரம் முதலியவற்றையும் ஒரு பொற்பாவையையும் குவித்து விட்டு உலகத்தைத் துறந்த விருத்தாந்தத்தையும் வருணித்தது (அகம்.127; 347); மழவரது பூந்தொடை விழவினைச் சிறப்பித்தது. (அகம்.187); கண்ணெழினியினது போர்த்திறனைப் புகழ்ந்தது (அகம்.197); பாண்டியரது கொற்கையில் வலம்புரி மூழ்குதலையும், சோழரது நன்னாட்டையும் புகழ்ந்தது (அகம்.201); வேங்கடத்தையும், மத்தி எழினி பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தியதனையும் விரித்தது (அகம்.211); உதியஞ் சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த கதையினைக் கூறியது (அகம்.288); நந்தன் வெறுக்கையையும், கோசர் பொதியிலையும், மோகூர் பணியாமையிற் பகைத்து வந்த மோரியர் தேருருள் குறைத்த வரலாற்றினையும் விரித்தது. (அகம்.251); இமயவரையையும், “நந்தர் பாடலிக்குழீஇ நீர்முதற் கரந்த நிதிய”த்தினையும், வேங்கடத்தையும் கூறியது. (அகம்.265); மோரியரது தென்றிசைப் பிரவேசங் கூறியது (அகம்.281); புல்லிகுன்றத்தினையும், வடுகர் தேயத்தினையும் கூறியது (அகம்.295, 311); வளவனால் அதிகன் பிணிக்கப்பட்டதும், பாணன் நாட்டை வருணித்தும் (அகம்.325); திதியன் வேளிரொடு பொருதனைக் கூறியது (அகம்.331); நன்னனது ஏழிற் குன்றத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம்.349); வானவரம்பன் வெளியத்தையும் புல்லிமலையையும் புகழ்ந்தது (அகம்.359); அப்புல்லி வேங்கடத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம்.393). மற்றுமிவர் கூறிய உவமைகளும், உள்ளுறை இறைச்சி முதலியனவும் மிகப்பல. விரிப்பிற் பெருகுமென்று அஞ்சிவிடுக்கப்பட்டன.

130. மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்றனார் (54)

இவர் வேளாளர். இவர் பண்ணணையும் சிறுகுடியையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

131. மாறோக்கத்துக் காமக்கண்ணி நப்பாலத்தனார் (377)

மாறோக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடு. பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். அருஞ்சரத்திலே மறவர் எறும்பு சேகரித்து வைத்திருக்கும் தானியத்தை எடுத்து உண்பதனைக் கூறுவதனோடு அவர் நிரைகவர்தலையும் வருணித்துள்ளார். மாறோகம் என்றும் பாடம்.

132. முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன் (30)

முடங்கிக் கிடந்த என்றமையால் இவர் நடக்க வியலாது கிடந்தனார் எனத் தெரிகிறது. சேரலாதன் எனவே சேரர் குடியினர் என்பது வெளிப்படை இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

133. முள்ளியூர்ப் பூதியார் (173)

இவர் பெயர் முள்ளியூர் வழியார் எனவும் காணப்படும். இவர், முங்கிலினின்றும் தெறித்து விழும் முத்தம் கழங்குபோல உருள்கின்றதென்று வருணிக்கின்றார். நன்னனது பொன்விளை சுரங்கங்களையுடைய மலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

134. மோசிக்கரையனார் (260)

மோசிக்கரை யென்பது ஓர் ஊர். இவர் நெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மாலைப் பொழுதை இவர் வருணிப்பது சுவையுடைத்ததாகும்.

135. வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார் (38; 214; 242; 268; 305)

வண்ணக்கன் - நாணய பரிசோதகன். வடமவண்ணக்கன் எனவே வடமனாகிய நாணயசோதகன் எனப்பொருள்படும். இவர் பேரிசாத்தனார் எனவும் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சியையும் முல்லைமையும் பாலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

136. வடமோதங்கிழார் (317)

இவர் வேளாளர். கோங்கலரிற் குரவ மலர் உதிர்வது பொன் தராசுத் தட்டில் வெள்ளித் துண்டு சொரிவது போலுமென்று வருணிக்கின்றார்.

137. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார் (49)

இவர் இயற்பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. “வண்ணப்புறவின் செங்காற் சேவல்” (நற்.71) என்று இவர் கூறிய தொடைச்சிறப்பு நோக்கி வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார் எனப்பட்டார் என்பர். மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் இரங்குவதாக இவரியற்றிய பாடல் இன்சுவை பயப்பதொன்றாகும்.

138. விற்றுற்று மூதெயினனார் (37; 136; 288)

விற்றுற்று என்பது ஓர் ஊர். எயினன் வேடன். இவர் முதிய வேடர் மரபினர். மகளிர் மாங்காட்டை வருணித்துப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய அகம் 136ஆம் பாட்டினைக் களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல்.பொருள் 145).

139. வீரைவெளியன் தித்தனார் (188)

தித்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். வீரை என்பது ஓர் ஊர் அகம் (206). மின்னல் ஒளிர்வது அரசர் உறைகழித்தவாள் மின்னுவது போலுமென்று வருணிக்கிறார். பாடப் பெற்றோரில் இவர் ஒருவராவார்.

140. வெள்ளாடியனார் (29)

புலி, தான் அடித்த களிறு இடப்புறம் வீழின் மிசையாது என்று இவர் அதன் மானத்தினைக் கூறுகின்றார். தலைமகன், புலந்து கூறிய தலைமகட்குச் சமாதானஞ் சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிக வியப்புடையதாகும்.

141. வெள்ளிவீதியார் (45, 362)

இவர் பெண்பாற் புலவர். இவர் தமது கணவனைத் தேடிக் கொண்டுபோன செய்தியை ஓளவையார் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார் (அகம்.147). ஆதிமந்தி தன் கணவனைத் தேடிச் சென்ற செய்தியை இவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (அகம்.45). அன்னி, திதியனது புன்னையைக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் குறைத்துப் பெரும்போர் நடத்தியதனையும், வேலாற் கடலோட்டிய வான வரம்பனது அரணழிக்கும் ஆற்றலையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். புலிநகத்திற்கு முருக்கினரும்பை உவமை கூறியுள்ளார் (அகம்.362). திருக்குறளையும் சிறப்பித்துப் பாடினர். (வள். மா.23).

142. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் (22, 98)

இவர் வெறியாடலைப் பாராட்டி வருணித்துள்ளமையால் “வெறி பாடிய” என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். புறத்தில் இவர் பாடியனவாக இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. (புறம். 27; 302)

143. வேம்பற்றூர்க் குமரனார் (157)

குமரன் என்பது இவரியற்பெயர். வேம்பற்றூர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளதோர் ஊர். அருஞ்சுரத்தில் வேடர்கள் கள்ளை மிகுதியாகக் குடித்துவிட்டு வேட்டைவெறி கொண்டவர் களாய் வழியே போவாரைக் கொல்லுங் கொடுமையினை வருணித்துள்ளார். வல்லாண் முல்லைத்துறையில் இவர் பாடிய பாடல் புறத்தில் (317) காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் பெயர் காணப்படாத பாடல்கள்: 144; 117; 165

தொகுத்தோர் வரலாறு**மதுரை உப்பூரி குடிகிழார்மகனாவார் உருத்திரசர்மர்**

இவர் முருகக் கடவுளுடைய அவதாரம். ஒரு சாபத்தினால் மூங்கையாய் வைசிய வருணத்தில் உப்பூரி குடிகிழார்க்கு மகனாராக அவதரித்தனர். இறையனாரியற்றிய களவியல் என்ற அகப் பொருளிலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் இயற்றிய உரையைக் கேட்டுப் பதந்தொறும் பதந்தொறும் மெய் சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் உகுத்து, அதனை மெய்யுரையென்று அறிவித்தனர். மதுரை மருதனிளநாகனா ரியற்றிய உரைக்கும் ஒரோவிடத்துக் கண்ணீர் உகுத்தனர். (இறை, களவு, பாயிரவுரை) இவருக்குக் கூர்மையான செவியுணர்வுண்டு. இஃது ‘இவரைப் பற்றிய இந்நூற்பாயிரத்தில் வந்துள்ள “தோலாச்செவியான்” என்ற அடையினால் அறியற்பாற்று. இவரைக்கொண்டு உக்கிரப் பெருவழுதியார் இவ்வக நானூற்றினைத் தொகுப்பித்தார்.

தொகுப்பித்தோர் வரலாறு**பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியார்**

இவர் பாண்டியன் கானப்பேர் எயில்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியாராவார். இவர் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டு கொள்க.

அரசர் முதலியோர் வரலாறு

(இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகநானூறு சம்பந்தப் பட்டவளவே வரையப் பெற்றதாகும்.)

1. அஃதை (76,113,208):-

இவன் சிறந்த கொடையாளி. பொருநர்க்குக் களிற்றுப் பரிசில் ஈவோன் (அகம்.76). இவன் கோசர்களால் ஒருகால் காக்கப்பெற்றான்(அகம்.113). தம் கணவனையிழந்து துன்புற்ற வேண்மகளிர் பூசலைக் களைந்தோன். (அகம்.208) இவன் அருதை என்றும் கூறப்படுவான். இவன் மார்பில் பகைவர் சக்கராயுதம் தைத்தது என ஒருபொய் வார்த்தை பிறந்தது (புறம்.223).

2. அருதை (96)

இவள் ஒரு சோழன் மகள். சோழர்க்கெல்லாம் இவள் மகண் முறையாக நின்றாள் என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். சொல்.461). இவட்குத் தந்தையாம் முறையினரான சோழர் இருபெரு வேந்தரைப் பருவூர்ப் பறந்தலையில் தாக்கிவென்று அவர் களிற்றைக் கவர்ந்தனர். இவ்வரலாற்றைக் கூறியவர் மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

3. அஞ்சி (352, 372):-

இவனது இயற்பெயர் நெடுமிடல் என்பது (பதிற்.32) .அதிகன் என்றும் எழினி என்றும் இவனுக்குப் பெயர்கள் வழங்கப் பெறும் (அகம்.105, 142, 162, 211, 325) .இவனுக்குக் குதிரை மலை யுரியது. (அகம்.372). அஞ்சியின் ஏவலினையர் நிரைகவர்தற் சிறப்புக் கூறப்பெற்றுள்ளது (அகம்.105, 372). இவனது வெற்பகத்தில் பசும்பூட் பாண்டியன் தன் களிறுகளைப் பரப்பினதாக (அகம்.162) அறியலாவது.

இனி எழினி என்பான் பெருவேந்தனாகிய வளவன் ஏவற்படி வாராமையால், அவ்வளவன் மறவனான மத்தி

இவ்வெழினியைப் பற்றிவந்து, பல்லைப் பிடுங்கித் தன் வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தினான் (அகம்.211, 325). அதிகனென்று ஒருவன் பாழிக் கண்ணே மிஞ்லியாற் கொல்லப் பட்டதாக அகம் 142 ஆம் பாட்டால் அறியப்படுமாயினும், அப்பாட்டில் “அதிகற் கொன்று” என்றிருப்பது ‘எயினற் கொன்று’ என்றிருத்தல் வேண்டுமென ஊகிக்கப்படுகிறது. (அகம்.181, 208; புறம் 230 ஆம் பாடல்களை நோக்கியறிசு.) நல்லெழினி என்றொருவர் பரிபாடலில் 13ஆம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். அவர் இவ்வதிகமான் நெடுமான் அஞ்சியின் மரபினைச் சார்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம்.

4. அண்டர்மகளிர் (59):-

இவர் தொழுநெய் யாற்றங்கரையிலுள்ள கோகுலத்தில் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடன் விளையாடிவந்த இடைப் பெண்களாவர். இவர் தேவ ஸ்திரீகளின் அம்சமாவார். இவர் வஸ்திர மில்லாமல் யமுனை யாற்றில் நீர் விளையாட, அது பிழையென்றுகண்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான், கரையிலிருந்த அவர் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு குருந்தமரத்து ஏறிக்கொண்டார். அவர் நாணித் தாம் செய்தது பிழையென்றுணர்ந்து தம் வஸ்திரங்களைத் தரும்படி வேண்டுகளவில், அவ்விடத்திற்குப் பலராமன் வந்தாராக, அவர் பாராவண்ணம் எல்லாரும் ஒருமிக்க மறைந்துகொள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பைத் தாழ்த்துக் கொடுத்தார். அக்கோபியர் அதில் மறைந்துகொண்டனர் என்பது வரலாறு. இவரைப் பாடினவர் மதுரை மருதனிளநாகனார்.

5. அத்தி (44):-

இவன் சேரனுடைய படைத்தலைவரில் ஒருவன், இவனும் நன்னன் முதலியோரும் பெரும்பூட் சென்னியை எதிர்த்து, அவன் சேனாபதி பழையனைக் கொன்றுவிட, அச்சென்னி சினஞ்சிறந்து கொடும்போர் செய்து சேரன்படை முதலியன கணையனை அகப்படுத்திக் கழுமலத்தை வென்று கொண்டான். இவனைப் பாடியவர் குடவாயிற் கீரத்தனார்.

6. அவியன் (271):-

இப்பெயர் அவையன் எனவும் வழங்கப்படும். இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன்மலை மேகங்களால் சூழப்பெற்றுள்ள

தென்று வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவனைப் புகழ்ந்தவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

7. அன்னி(45, 126, 145):-

இவன் திதியனுக்கு உரித்தான ஒரு புன்னைமரத்தை விரும்பி, எவ்வியென்பான் நன்மொழி கூறி அடக்கவும் அடங்கானாய் (அகம்.126), அதனை வெட்டி விட்டான் (அகம்.45;145). உடனே திதியன் சினமுண்டு, குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னியோடு போர் புரிந்து, அவனைக் கொன்றுவிட்டான் (அகம்.126). இவனைப் பாடியவர் வெள்ளிவீதியார், நக்கீரர், கயமனார்.

8. அன்னிமிஞிலி (196; 262):-

இவள் ஓரழகுவாய்ந்த பெண்மணி. இவள் தந்தையை ஊர்முதுகோசர் கண்ணைக்களைந்து அவமானப்படுத்திவிட (அகம்.196;262). இவள் மிகச்சினந்து அக்கோசரை அழித்து விடுவதென்று சபதஞ் செய்து, கலத்து உண்ணாமலும் வெளிய வஸ்திரம் உடாமலும் தான்கொண்ட சினக்கோலத்தை மாற்றாமலுமிருந்து, குறும்பியனுக்கும் திதியனுக்கும் அக்கோசர் பால் பகையுண்டாகும்படி உரைத்து, அக்கோசரைத் கொல்லு வித்துச் சினந்தணிந்து, பேருவகையுமெய்தி, அத்திதியனது அமுந்தைக்கண்ணே பண்டைக் கோலத்தோடு செருக்குற்று உலாவினள் (அகம்.196). இவளைப் பாடியவர் பரணர்.

9. ஆஅய் அண்டிரன் (69; 152; 198):-

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம்.158). இவன் நாட்டில் கவிரமலை உள்ளது (அகம்.198). இவன் காடுகளில் சிறந்த யானைகள் பலவுள (அகம்.152). இவனது தலையாற்றிலுள்ள மலை மிக்க வளமுடையது. இவனது படைவீரர் மாற்றரசர் அரண்களைப் பொடியாக்கும் விற்றிறம் படைத்தவர் (அகம்.69). இவனைப் பாடியவர் உமட்டுர் கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்; பரணர்.

10. ஆஅய் எயினன் (148; 181; 208; 396)

இவன் சிறந்த வீரனும் கொடையாளியுமாவன் (அகம்.181) எயினன் என்றமையால், வேடர்மரபினனாவான். இவன் பாழிக்கண்ணே மிஞிலியோடு போர்தொடுத்து, அப்போரிற் கொல்லப்பெற்றான் (அகம். 396). இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

11. ஆட்டனத்தி (76, 222, 236, 376, 396):-

இவன் வஞ்சிக்கோன் ஆகிய சேர அரசன் (சிலப்.வஞ்சின. அடி 11;12) ஆட்டன் என்றமையானும் பொருநன் (அகம்.76) என்றமையானும் இவன் கூத்தாடுவதில் தேர்ச்சியுள்ளவன் என்று தெரிகிறது. சேரர்க்கு ஆடுதல் வழக்குண்மை ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் துணங்கையாடினமையால் அறியலாவது (பதிற்.52) இனி இவன் சரித்திரம் வருமாறு: கரிகால் வளவனுக்கு நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்த (குறு.31) ஆதிமந்தி என்னும் பெயரிய ஒரு மகள் சேரவரசனான இவ்வாட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். அக்கரிகால் தன் சுற்றத்தோடு கழாஅர்ப் பெருந்துறையில் காவிரியின் புதுப்புனல் வருகையைக் கொண்டாடி விழாச் செய்ய, அதற்கு வந்திருந்த அவ்வத்தி அப்புனலிற் பலவகையாகக் கூத்து ஆடி விளையாடக் காவிரி அதனைக் காதலித்து அவனை இழுத்துக் கொண்டு போய்க் கடலில் ஒளித்து விட்டது. அஃது அறியாத ஆதிமந்தி கலுழ்ந்த கண்ணளாய்ப் பலவிடங்களிலும் தேடி உழன்று, கடைசியாகக் கடற்கரைக்குவர, ஆங்கு மருதி என்ற ஒருத்தி அவ்வாட்டனத்தியை அவ்வாதிமந்திக்குக் காட்ட, அவள் மிகமகிழ்ந்து கணவனோடு தன்னாடு சென்றடைந்தாள் என்பதாம். இவன் அத்தியென்றும் கூறப்படுவான். இவ்வரலாற்றை விரித்தவர் பரணர்.

12. ஆதனெழினி (216):-

இவன் செல்லிக்கோமானாவான் (அகம் 216). இவனைப் பாடியவர் ஐயூர் முடவனார். வாட்டாற்று எழினியாதன் என்பான் ஒருவன் புறத்தில் (396) காணப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

13. ஆதிமந்தி (45; 76; 135; 222; 236; 396):-

இவன் கரிகால் வளவனது மகள். வஞ்சிக்கோவாகிய ஆட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள். ஒருகால் இவன் தன் கணவனோடு கழார்ப் பெருந்துறையில் நடந்த காவிரிப் புதுப்புனல் விழவிற்கு வந்திருந்தபோது, அப்புதுப் புனலிற் “கல்லாயானைக்கடிபுனல் கற்றென” அவ்வத்தி நர்த்தனஞ் செய்து நீராடினானாக, அவ்வழகைக் கண்டு மோகித்துக் காவிரி அவனை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்துவிட்டது. அஃதறியாத ஆதிமந்தி பேதுற்றுத்

திசைகள்தோறும் அவனைத் தேடிக்கொண்டு, கண்டாரனை வரையும், “என் கணவன், ‘கச்சினன் கழலினன், தேன்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற், சுரியலம் பொருநன்.’ அவனைக் கண்டீரோ!” ஞான விசாரித்தும், ஒருவரும் சொல்லாமையால், காவிரி சென்றவழியே சென்று, கடலை அடைந்து அங்குத் தேட, மருதியென்பாள் அவனை அவளுக்குக் காட்ட, அவள் கணவனைத் தழுவிக்கொண்டு தன்னாடு வந்தடைந்தாள். இவள் நல்லிசைப் புலமை வாய்ந்தவள் (குறுந்.31). வெள்ளிவீதியாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவள். (அகம். 45). இவள் கதையை விரித்துக் கூறியவர் பரணர்.

14. ஆரியப்பொருநன். (386):-

இவன் ஆரிய நாட்டிலுள்ளானாகிய சிறந்த மல்லன். இவனுக்கும் பாணனுக்கும் மற்போருண்டாக, அப்போரில் பாணன் இவனால் தோல்வியுற அதைக்கண்டு, கணையன் நாணி மறைந்தான். இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

15. ஆரியர் (276; 336; 396; 398):-

இவர் வடதிசைக்கண்ணே வாழும் ஒரு பெருங் குழுவினர். இவருக்கும் தமிழ் அரசர்க்கும் பலகாலும் போர்விளைந்து வந்தது (அகம்.336). ஒருகால் இவர், தமிழ்நாட்டிற் பிரவேசித்துச் சோழரோடு போர்தொடுக்க, அச்சோழரால் வல்லத்துப் புறமினையில் இவர் படையழிந்து தோற்றனர் (அகம்.336). மற்றொருசால் பெருஞ்சேரலாதன் வடநாட்டின் மேற் படைசெலுத்திச் சென்று, அவ்வாரியரை அலறத் தாக்கி அவர் அரசரைப் பிணித்துத் தனது விற்பொறியை இமயத்துப் பொறித்து மீண்டான் (அகம்.396). இவ்வாரியர் பிடியைப் பழக்கி அவற்றைக்கொண்டு களிற்றைப் பிடிக்குந்தொழில் கற்றவர் (அகம்.276) இவருக்கு உரிய மலை இமயவரை. இவரை அகத்திற் கூறினோர் பரணர், பாவைக் கொட்டிலார், இம்மென்கீரனார்.

16. இராமன் (70):-

இவர் தசரதர் குமாரர். இவர் தம் பத்தினியைத் தேடிக்கொண்டு, சுக்கிரீவன் முதலிய வானரவீரர்களுடன் தனுஷ் கோடிக் கரைக்கு வந்து, ஆங்கு ஓராலமரத்தடியில் தங்கி,

சமுத்திரத்தைக் கடந்து இலங்கைக்குப் போகும் விஷயமாக அவ்வானர வீரர்களுடன் மந்திராலோசனை செய்யத் தொடங்குகையில், அவ்வாலிற் புட்கள் மிகுதியாக ஒலிக்க. அவ்வொலியை அவித்தனர் என்பது வரலாறு (அகம்.70). இதனைப் பாராட்டிக் கூறியவர் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன் மள்ளனார்.

17. இருங்கோவேண்மான் (36):-

இவர் வேளிர்மரபினன் (புறம்.201); சிறந்த வீரன்; கபிலர் வேண்டவும் பாரி மகளிரை மணக்க மறுத்தவன். இவன் தலையாலங்கானப் போரில் நெடுஞ்செழியனாற் கொல்லப் பட்டான். இவனைப் பாடியவர் நக்கீரர்.

18. இளம்பெருஞ்சென்னி (375)

இளஞ்சேட் சென்னியென்றும் இவன் வழங்கப்படுவான் (புறம்.370; 378). இவன் பாழியை நூறி, ஆங்கு எதிர்த்து வந்த வடுகரைத் தலைசவட்டினோன். இவனை அகத்திற்பாடியவர் இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்.

19. உதியஞ்சேரல் (45; 65; 168; 233; 359; 389):-

இவனுக்கு வானவரம்பன் உதியஞ்சேரல் என்றும் பெயர் வழங்கப்பெறும். (புறம்.2; அகம்.45; 359; 389) இவன் வேலாற் கடலோட்டினான் (அகம்.45). மாற்றார் அரசனை அழிக்கும் சிறந்தவீரன். பிறர் நாடுகளை வென்று, தன் வசமாக்கிக் கொண்டவன். பரிசிலர்க்கு வரையாது கொடுப்பவன் (அகம்.65). இவன் தன் பிதிரர்களுக்குச் செய்யும் பிண்டக்கிரியையில் பெருஞ்சோறு கொடுத்தனாற் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் எனவும் (புறம்.2) அழைக்கப்படுவான். அப்பெருஞ்சோறு கொடுத்த காலத்து, இவனது அட்டில் குழுமுரின்கண் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது (அகம்.168). அக்குழுமுரின்கண்ணே ஆக்கள் மிகுதி. புறத்தில் (2) “ஈரைம் பதின்மர் பொருதுகளத் தொழியப் பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்” என்றும், அகத்தில் (233) ‘மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற், றுறக்க மெய்திய தொய்யா நல்லிசை, முதியற் பேணிய உதியஞ்சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை’ என்றும் வந்துள்ளமையால், பாரதப்போரில் இருதிறத்துப் படைக்கும் இவன் உணவளித்ததோடு, அப்போரில் இறந்தவர்க்கு இவன்

பிண்டக்கிரியையும், செய்தான் என்று கொள்ளலாகும். அக்காலத்துக் குறியவும் நெடியவுமான கூளிச்சுற்றம் இவனைச் சூழ்ந்திருந்தது (அகம்.233). இவனுடைய நாட்டில் வெளியம் என்னும் ஊர் மிகச்சிறப்புற்று விளங்கிற்று (359). இவன் புதல்வர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், பல்யானைச் செல்கெழுக்குட்டுவனுமாவார். (பதிற்.2, 3 பதிகங்கள்)

20. எருமையூர் (36; 115; 253):-

இவன் எருமை என்றும் கூறுப்படுவான் (அகம்.115; 253). இவனது ஊராகிய எருமையூர், குடநாட்டின் கண்ணுள்ளது (அகம்.115). இவன் வடுக அரசன் (அகம்.253); ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன் (புறம்.19.உரை) இவன் நிரை கவருஞ் சிறப்பு வியப்புறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவனைப் பாடியவர் நக்கீரனாரும், மாமூலனாரும். தலையாலங்கானப் போரில் இவன் நெடுஞ்செழியனாற் கொல்லப்பட்டவன்.

21. எவ்வி (115; 126; 266; 366):-

இவனது நாடு மிழலைக் கூற்றமெனப்படும். இக்கூற்றம் காவிரியால் நீரூட்டப்பெற்றுப் பயங்கெழுமியதாய் விளங்கிற்று. மீன் விற்கும் பாண்மகள் அம்மீனுக்கு விலையாக நெல்லைப் பெறாது முத்துக்களைப் பெறுவனென இந்நாட்டின் செல்வ மிகுதியை நக்கீரர் பாராட்டுகிறார் (அகம்.126). மாங்குடி மருதனாரும் “தாங்காவினையுள் நல்லூர் கெழீஇய வேம்பா வீகை மாவேள் எவ்வி” (புறம்.24) என்பர். குடவாயிற் கீரத்தனாரும் “பொலம்பூண் எவ்வி நீழலன்ன” என்பர் (அகம் 366). மற்றும் இவன் நாடு மருத நிலமும் நெய்தல் நிலமும் மயங்கியுள்ள தென்று மேற்சொன்ன மருதனாரும் கீரத்தனாரும் புகழ்ந்துள்ளார்கள் (புறம். 24; அகம்.366).

இனி இவ்வெவ்வி தொன்முதிர் வேளிர் குடியிற் றோன்றினானாவன் (புறம்.24). இவன் சிறந்த கொடையாளியே யன்றி நடுவுநிலைமை தவறாதவனுமாவன் (அகம்.115; 126; புறம். 24; குறுந்.19). இவன், அன்னிக்குப் பலவாறு புத்திசொல்லித் திதியனது புண்ணையை வெட்ட வேண்டாமென்று அடக்கினவன். இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றுகொண்ட நெடுஞ்செழியனால் மணவாயிலுறத்தூராங்கண் வெல்லப் பட்டுத் தனது முத்தூற்றையும் மிழலைக் கூற்றத்தையும்

இழந்தனன் (அகம்.266). “எவ்விவீழ்ந்த செருவில்” என்றும் (அகம்.115), “எவ்வி யிழந்தவறுமை” என்றும் (குறுந்.19) கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவன் அந்நெடுஞ் செழியனாலேயே செருவிடை வீழ்ந்தனன் போலும். இவன் நீடுர் கிழவோன் எனப் பாராட்டப்படுவான். (அகம்.266)

22. எழினி (36):-

இவன் எழினி அதிகமான் தாயாதிகளில் ஒருவன். இவன் தலையாலங்கானத்துப் போரில் நெடுஞ்செழியனால் வென்று கொல்லப்பட்டான் (அகம்.36, புறம்.77). இவன் ஐம்பெரும்வேளிருள் ஒருவன் (புறம். 19 உரை).

23. ஏற்றை (44) :-

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; பெரும்பூட் சென்னியைக் கழுமலத்தில் எதிர்த்தவன். ஏறைக்கோன் என்பானொருவன் புறத்துக் (157) கூறப்பட்டுள்ளான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

24. ஐயை (6):-

இவள் சிறந்த அழகுவாய்ந்த பெண்மணி (அகம்.6) இவள் கற்புடைமை நோக்கித் தித்தன், “ஐயை தந்தை தித்தன்” எனப் பட்டான் (அகம்.6). இவள் தந்தை தித்தன் வரலாற்றை அவன் பெயர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க. இவளைப் பாடியவர் பரணர்.

25. கங்கன் (44):-

இவன் சேரன் படைத்தலைவரில் ஒருவன். பெரும்பூட் சென்னியால் கழுமலத்தில் வெல்லப்பட்டோன். (அகம்.44)

26. கட்டி (44; 226):-

இவனும் சேரன் படைத்தலைவரில் ஒருவனே. முற்சொன்ன பெரும்பூட் சென்னியோடு போரேற்றவன். ஒருகால் இவன் உறையூர்த் தித்தனோடு போர்புரியவந்து, இரவிற் பதிவிருக்கையில், அத்தித்தன் நாளவையில் முழக்கப்பெறும் “பாடின் றெண்கிணைப் பாடுகேட்டு அஞ்சி”ப் பொராது ஓடினோன். இவனைப் பாடியவர் குடவாயிற் கீரத்தனாரும், பரணருமாவார்.

27. கடல்கெழு செல்வி (370):-

இவர் இலக்குமி தேவியாராவார். இவரைப் பாடியவர் அம்முவனார்.

28. கடலன் (81):-

இவன் சிறந்த சூரனேயன்றி இரப்போர்க்கு வரையாது ஈவோன். இவனது ஊர் விளங்கில். இவனைப் பாடியவர், ஆலம் பேரிசாத்தனார். எருமைவெளியனார்க்கு மகனாராகிய கடலனாரும் இவனும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

29. கண்ணனெழினி (197):-

இவன் எழினி வம்சத்தைச் சார்ந்தவன். இவன் முதுகுன்றத்துக்கிறைவன். சிறந்த வீரன். இவன் வம்சத்து வந்தாரான நல்லெழினி என்பார் பரிபாடலின் 13 ஆம் பாடலாகி திருமாலுக்குரிய பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.

30. கணையன் (44:386)

இவன் சேரன்படைத்தலைவன். (அகம்.44) பெரும்பூட் சென்னியோடு கழுமலத்திற் பொருதவன். ஆரியப் பொருநனால் பாணன் மற்போரில் தோல்வியுற, இவன் நாணி மறைந்தான். (அகம்.386)

31. கபிலன் (78)

இவர் பெரும்புலவர் இவர் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையில் கண்டு கொள்க.

32. கரிகால் வளவன்(55;125; 141; 246; 376):-

இவன் நெருப்பினாற் கூடப்பட்டுக் கால் கரிந்தானாதலால், கரிகாலன் எனவும், சோழர் மரபினானாதலால் வளவனெனவும் (பழ.105) கூறப்படுவான். இவன் சிறந்த வீரன். பெருஞ் சேரலாதனோடு வெண்ணிப் பறந்தலைக் கண்ணே போர் செய்து அவனைப் புண்ணுறச் செய்தான். புண்ணுற்ற அச்சேரலாதன் நாணித் தான் கொண்ட வாளொடு வடக்கிருந்தான் (அகம்.55). இவ்வெண்ணிப்போரில் அச்சேரலாதனுக்குத் துணையாய்ப் பாண்டியனொருவனும் வேளிர் குடியினரூள் பதினொரு கூட்டத்தினரும் வந்து தோற்றோடினர். (அகம். 246 பொருந். அடி 143-147). இவன்

மகனான ஆதிமந்தியின் கணவனான ஆட்டனத்தி கழார்ப் பெருந்துறைக்கண் காவிரிப் புதுப்புனலில் இவன் காண நர்த்தனஞ் செய்து நீராடியபோது, காவிரி அவ்வத்தியைக் கடலிற் கொண்டொளித்தது (அகம்.376). இவன் ஒரு கால் வாகைப்பறந்தலையில் ஒன்பது குடைமன்னரை முறியடித்தான் (அகம்.125). இளமையில் இவன் அரசரிமையிழந்து பின்பு அதனை யெய்தியவன். (அகம்.141; பழ.105). இவனுக்குரித்தான் இடையாறு என்னும் ஊர் சிறந்த செல்வமுடையது (அகம்.141). இவன் வரலாறு மிகப் பெரிதாதலால், ஈண்டுச் சுருக்கியே வரையப்பட்டது.

33. கவுரியர் (70; 342):-

இவர் பாண்டியராவார். இவரது நாட்டில் திருவணைக்கரை உள்ளது (அகம்.70). இந்நாட்டிலுள்ள மலையொன்றி விடத்து நீரிழி மருங்கிலே வரையர மகளிர் சிலர் தென்னன் ஒருவன் தொடா வண்ணம் கரந்தனர். (அகம்.342)

34. கழுவுள் (135; 365):-

இடையர் தலைவனான கழுவுள் என்பானொருவன் பதிற்றுப் பத்தில் கூறப்படுகிறான் (பதிற்.71). இவனும் அவனும் ஒருவனே என்று சொல்லக் கூடவில்லை. இவன் சிறந்த புகழமுடையான். இவனது ஊராகிய காமூரில் பூதத்தால் தரப்பட்ட வேங்கைமரம் உள்ளதென்று மதுரை மருதனிள நாகனார் கூறுகின்றார். இவனது காமூரைப் பதினான்கு குடியினராகிய வேளிர் ஒருங்குசேர்ந்து அழித்தனரெனப் பரணர் கூறியுள்ளார். காமூரென்றும் பாடம்.

35. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் (199):-

இவன் சிறந்த சேரவரசன். இவன் தந்தை சேரலாதன் (பதிற்.40.பதி.). இவன் சிறியவனாயிருக்கையில் இவனது நாட்டை நெடுமிடலும் நன்னன் முதலியோரும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் (பதிற்.32;40). இவன் காளைப் பருவமெய்திய வுடன் சிறந்த வீரனாகி, நெடுமிடலைச் சாய்த்து (பதிற்.32), மேற்றிசைக்கண்ணுள்ள பெருந்துறைச் செருவில் நன்னனைப் பொருதொழித்துத் தான முன்பு இழந்த நாட்டை மீளப் பெற்றான். (அகம்.199).

36. காரி (35; 209):-

இவன் மலையமான் திரிமுடிக்காரி எனவும் கூறப்படுவான்; இவன் திருக்கோவலூர் அரசன். முள்ளூர் இவனது ஊராகும் (அகம்.209). இவனது பெண்ணையாற்றுக் கொடுங்கால் என்னும் துறை சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது (அகம்.35). இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம்.158). இவன் தன்னை ஒத்த வள்ளலான வல்வில் ஓரியொடு பொருது அவனைக் கொன்று, அவன் கைப்பற்றியிருந்த கொல்லி மலையைச் சேரலர்க்கு உரிமையாக்கினோன் (அகம்.209). இவன் வரலாறு விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டது.

37. கானமர் செல்வி (345)

இவள் துர்க்காதேவியாவாள். இத்தெய்வமகள் ஏழிற் குன்றத்துக்குக் காவலாக வெண்காற் புரவிப்படைகளை அருளினள்.

38. கிள்ளிவளவன் (346):-

இவன் கூடலாங்கண் பழையன் மாறனைப் போரிற்சாய்க்கக் கோதைமார்பன் மிக உவந்தான். இளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்ட இளம் பழையன் மாறன் (பதிற்.பதி.90.) இப்பழையமாறனுக்குத் தம்பி போலும்.

39. குறும்பியன் (262):-

இவன் திதியனுடன் சேர்ந்து, அன்னிமிஞலி உரைத்த தனால், கோசரை உயிர் செகுத்தான்.

40. கொடுமுடி (159):-

இவன் ஒரு சிறந்த வீரன். இவன் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ்பாலுள்ள ஆமூரில் வசித்தவன். பெரிய யானைப் படையுடன் வந்து போரேற்ற வானவனை வென்று, தன் ஆழரைக் காத்தவன்.

41. கோசர் (15; 90; 113; 196; 205; 216; 251; 262):-

இவர் வீரர்களாகிய ஒரு குழுவினர். “நாலூர்க்கோசர்” (குறுந்.15) எனப்படுவார். அகத்தில் துளுநாட்டுக்கோசர்; செல்லூர்க்கோசர்; பொதியிற் கோசர் (அகம்.15; 90; 251) என்பார் கூறப்பட்டுள்ளார். “இரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை

முகத்தர்” எனவும் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளார். “நன்றல் காலையும் நட்பிற் கோடா” ராய்ச் சென்று வழிப்படுஉம் திரிபற்ற அறிவையுடையார் (அகம்.113). இவர்களிற் சிலர் அன்னிமிஞலி தந்தையைக் கண்களைந்தமை காரணமாகத் திதியனாலும் குறும்பியனாலும் கொல்லப்பட்டனர் (அகம்.196; 262). மற்றொருமுறை பொலம்பூட்கிள்ளி என்பான் இக்கோசரது படையைநூறி, அவர் நிலத்தைக்கைக் கொள்ள விரும்பினான்.

42. கோதை மார்பன் (346):-

கிள்ளிவளவன், கூடலிலே பழையன் மாறனைச் சாக்க, இவன் பெரிதும் உவந்தான்.

43. சிவபெருமான் (கடவுள் வாழ்த்து; 181):-

இவர் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருவர். இவ்வகத்துப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரால், இவர் கொன்றைமாலை அணிந்தவரும், மார்பிடத்து யஞ்சோபவீத முடையவரும், நுதலிடத்துக் கண்ணுடையவரும், கையிடத்துக்குந்தாலி, மழு. சூலம் என்றவற்றையுடையவரும், ஏற்றை ஊர்ந்தவரும், உமையொடு சேர்ந்தவரும், செவ்வானன்ன மேனியரும், வக்கிர தந்தங்களையுடையவரும், சிவந்த சடையுடையவரும், சென்னி யிடத்துப் பிறையை யுடையவரும், அரையில் புலித்தோலுடையவரும், சாமவேதம் பாடின மணிமிடற்றிணை யுடையவரும், அந்தண வடிவினருமாகப் பரவப் பெற்றுள்ளார். “நான்மறை முதுநூல் முக்கட் செல்வன்” எனப்பரணராற் பரவப் பட்டுள்ளார் (அகம்.181).

44. செம்பியன் (36):-

இவன் தலையாலங்கனாத் தே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஒரு சோழன். இவனைப் பாடியவர் நக்கீரர்.

45. செல்லிக்கோமான் (216):-

இவன் நாட்டில் பல இளங்கோசர் வாழ்ந்தனர். இவனுக்கு ஆதனெழினி என்று பெயர். ஒரு களிற்றினோடு இவனுக்குப் போர் நிகழ்ந்த வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

46. சேரல் (36):-

இவன் தலையாலங்கானத்திலே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட சேர அரசன். இச்சேரல் யானைக்கட் சேய்மாந்தரன் சேர விரும்பொறை அன்று. நெடுஞ்செழியனால், ஆலங்கானத்து வெல்லப்பட்ட இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெரு வேளிரும் கொல்லப்பட்டு மரித்தனரென்பது 77 ஆம் புறப்பாட்டிலும், 'எழுவர் நல்வலமடங்கக்...கொன்றுகளம் வேட்டஞான்றை,' என்ற 36ஆம் அகப்பாட்டாலும் அறியப்படுதலாலும், யானைக்கட்சேய் மாந்தரன் போரிற்படாது, தன் நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றி மரித்தமை 229ஆம் புறப்பாட்டான். அறியப்படுதலாலும் இது துணியப்படும்.

47. சேரலாதன் (55; 127; 347; 396):-

இவன் பெருஞ்சேரலாதன் எனவும் வழங்கப் பெறுவன் (புறம்.65). இவன் கரிகாலனொடு வெண்ணிப் பறந்தலையில் போர் செய்து புண்ணுற்று (அகம்.55), நாணித் தான் கொண்ட வாலொடு வடக்கிருந்தான். இவன் ஒருகால் கடலிற் பிரயாணஞ் செய்து போய்ப் பகைவரது கடம்பினை அறுத்து, அதனால் (அகம்.127, 347) வீரமுரசம் செய்துகொண்டான். மற்றொருமுறை வடநாடு சென்று, ஆரியரை அலறத்தாக்கி, அவர் அரசரைச் சிறைசெய்து இமயவரையில் தனது விற்பொறியைப் பொறித்தோன் (அகம்.396). இச்சிறந்தவீரன் பகைவர்பால் உயர்ந்த பொன்னாபரணங்களையும் வயிரம் முதலிய இரத்தினங்களையும் எண்ணிறந்தவளவு திறையாகப் பெற்றதோடு, ஒரு பொற்பாவையையும் பெற்றானெனத் தெரிகிறது (அகம்.127). இவற்றை இவன் மாந்தை முற்றத்துக் குவித்துவிட்டுப் புண்ணுக்கு நாணித் துறவு பூண்டு வடக்கிருந்தான் (அகம்.127). அக்காலத்துப் பலசான்றோர் இன்பமும் துன்பமு முடையராய் இவனோடு வடக்கிருந்தனர்.

48. தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் (36; 116; 162; 175; 209; 231; 253; 266; 338):-

இவன் சிறந்தபுலவனும் வீரனு மாவான். இதனைப் புறநானூற்று 72ஆம் பாடலால் அறியலாம். இவனைப் பகைத்துச் சேரன் சோழன் முதலியோர் போர்க்குவர, அவர்களை இவன் முதலிற் கூடற்பறந்தலைக்கண் வென்றோட்டி (அகம்.116), பின்புத் தலையாலங்கானத்தளவுந் துரத்திக்கொண்டு

போய், ஆங்கு அவர்களைக் கொன்றெறிந்தான் (அகம்.36: புறம் 76; 77). இவனுக்குப் பசும்பூட் பாண்டியன் எனவும் (புறம் 76; அகம் 162; 231; 253; 338), பசும்பூண் வழுதி (நற்.358) எனவும், பசும்பூண் (அகம். 266) எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்பெறும். இவன் கொங்கர் தலைவனான அதிகனை (குறுந்.393) வென்று, அவன் வெற்பகத்துத் தன் களிறுகளைப் பரப்பினான் (அகம். 162; 253). இப்போர் வாகைப் பறந்தலையில் நடந்ததென்று மேற்படி குறுந்தொகைப் பாடலால் அறியலாம். மற்றொருகால் இவன் நீடுர்கிழவனான எவ்வியின் படை வீரரைச் சாய்த்து, மணவாயிலுறத்தூராங்கண் உண்டாட்டு ஆடினான். (அகம்.266).

புறம் 24ஆம்பாட்டால் இப்பாண்டியன் எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான் என்று அறியலாவது. 'அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர் மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திண்தோட் பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டியன்' என இவன் மதுரைக் கணக்காயனாராற் புகழ்ப் பெற்றுள்ளான். (அகம்.338). இவனை அகத்துப் பாடிய மற்றையோர் மதுரை நக்கீரர்; பரணர்; ஆலம் பேரிசாத்தனார்; கல்லாடனார்; மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் என்பார்.

49. தழும்பன் (227):-

இவன் பெரிய வீரனும் கொடையாளியுமாவான். உடம்பிற் படைக்கலங்கள் படுத்த தழும்புடைமை நோக்கித் தழும்பெனப் பட்டான் போலும். "தமிழ் அகப்படுத்த இமிழிசை முரசின்...தழும்பன்" எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவான். வருநற்கு வரையாது ஈவோன், தூங்கல் என்னும் புலவராற் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையான். இவனுக்கு ஊணூர் உரிமையுடையது (அகம்.227).

50. தித்தன் (6; 122; 152; 188; 226):-

இவன் தித்தன் வெளியனெனவும் வீரவெளியன் தித்தன் எனவுங் கூறப்படுவான் (அகம்.152; 188; 226). இவன் சிறந்த வீரனே யன்றி பெரும்புலவனுமாவான் (அகம்.188). இவனது தலைநகர் உறையூராகும். இவ்வூரை இவன் பகைவர் கைப்பற்றாவண்ணம் அரண்வலி மிகுத்த புறங்காடுடைய தாகவும் படைகாவலுடையதாகவும் செய்து காத்திருந்தான்

(அகம்.122, தொல்.பொருள். நச்.68). இவனுக்குக் கற்பிற் சிறந்தாளும் அழகில் மிக்காளமான ஐயை என்னும் பெயருடைய ஒரு மகள் உண்டு. ஒருகால் வடுக அரசனான கட்டி யென்பான் பாணனொடு சேர்ந்துகொண்டு இத்தித்தனொடு பொர நினைத்து உறந்தைக்கு அருகில் வந்து பதிவிருக்கையில், அவ்வுறந்தைக் கண்ணே இத்தித்தனது நாளவைக்கண் ஒலிக்கப்பெறும் தெண்கிணைப்பாடு கேட்டு அஞ்சிப் பொராது ஓடினான் (அகம்.226). இவன் மகன் போர்வைக் கோப்பெருநற் கிள்ளி.

51. திதியன் (25; 322; 331):-

இவன் பொதியிலுக்குத் தலைவன். மிக்க செல்வமுடையோன். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனது நண்பன். இவனைப் பாடியவர் அப்பாண்டியனும், பரணரும் மாமூலனாரும்.

52. திதியன் (45; 126; 145; 196; 262):-

இவன் தலையாலங்கானத்து நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன். திருவமுந்தாரின் கண்ணே அரசு செய்தவன் (அகம்.196). இவனுக்கும் அன்னிக்கும் பகையுண்டாக, இவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு புன்னை மரத்தினை அவ்வன்னி வெட்டி வீழ்த்தினன். (அகம்.45; 145) அது காரணமாகக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் இருவருக்கும் போர் விளைந்தது. அதனில் அன்னி உயிரிழந்தான்.

பின்பு ஒருகால், அன்னிமிஞ்லியென்பாள் ஒருத்தி தண்தந்தையைக் கோசர் கண்களைந்தனர் என வந்து முறையிட, இத்திதியனும் குறும்பியனும் அக்கோசரை உயிர் செகுத்தனர். அது கண்டு அவ் வன்னிமிஞ்லி பெரிதும் உவந்து தேரமுந்தாரில் செருக்குற்று உலவினள். (அகம்.196, 262)

53. திருமால் (59):-

திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீ கண்ணபிரானாக அவதரித்தருளிய முழுமுதற் கடவுள். பல்லாயிரம் கோப கன்னிகைகளுடன் லீலைகள் செய்து வருகையில், ஒருகால் அக்கோபிகள், தமது வஸ்திரங்களைக் கரையில் அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு, நிர்வாணமாக யமுனையில் ஜலக்கிரீடை செய்ய, அது பிழையென்றுணர்ந்த ஸ்ரீ கண்ணபிரான், அவர்கட்கு

நல்லொழுக்கம் அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அவரிட்டு வைத்திருந்த ஆடைகளைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத் தேறிக் கொண்டனர். அக்கோப கன்னிகைகள் நாணித் தாம் இனி அவ்வாறு செய்வதில்லை யென்ற பிரதிஞ்ஞை செய்து, தமது வஸ்திரங்களைத் தந்தருளுமாறு வேண்டுகளவில், நம்பி மூத்தபிரான் ஆண்டு வந்தாராக, அவர்க்கு எல்லாரும் ஒருங்கே மறைந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தாமேறியிருந்த அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பை அவர் போமளவும் தாழ்த்துக் கொடுத்து மறைத்து வைத்தார்.

54. திரையன் (85; 340):-

இவன் ஒரு கொடையாளி. தொண்டைமான் இளந்திரையன் என ஒருவன் புறம் முதலிய நூல்களிற் புலவனாகவும் வீரனாகவும் காணப்படுகிறான். இத்திரையனும் அவனும் ஒருவனோ வேறோ அறியக் கூடவில்லை. இவ்வகத்துக் கூறப்படும் திரையனுக்கு உரிய ஊர் பவத்திரி; மலை வேங்கடம். இவனைப் பாடியவர் காட்டுர் கிழார் மகனார் கண்ணனாரும், நக்கீரரும்.

55. தூங்கல் (227):-

இவர் ஒரு புலவர்; இவர் தழும்பனைப் பாடியுள்ளார் என நக்கீரர் கூறுகின்றனர். இவர் தூங்கல் ஓரியாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

56. தொண்டையர் (213):-

இவர் தொண்டை நாட்டினர். இவரது மலை வேங்கடமாகும். இவரைப் பாடினவர் எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார்.

57. நந்தர் (265):-

இவர் ஒன்பதின்மர் எனச் சரித்திரம் வல்லார் கூறுவர். இவருக்குப் பாடலீபுரம் உரியது. இவர் தமது பெருநிதியத்தைக் கங்கை நீரிடத்து மறைத்துவைத்தனர் (அகம்.265). இவரைப் பாடியவர் மாமூலனார்.

58. நந்தன் (251):-

இவன் முற்சொன்ன நவநந்தருள் ஒருவனோ, அன்றிப் பிறனொருவனோ; அதனைத் துணிந்து சொல்ல இவ்வகப் பாட்டைக் கொண்டு இயலவில்லை. இவன்பால் மிக்க திரவிய மிருந்ததென்று மாமூலனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

59. நம்பிலுத்தபிரான் (59):-

இவர் இறைவனது அம்சமாய் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு மூத்தவராய்த் திருவவதரித்தருளினர். ஸ்ரீ கண்ணபிரான் கோபிகளது வஸ்திரங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்த மரத்து ஏறியிருக்கையில், இவர் ஆண்டுவந்தாராக, இவருக்கு மறைந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தாமேறியிருந்த குருந்தமரத்துக்கொம்பை இவர் போமளவும் தாழ்த்துக் கொடுத்து அக்கோபிகளை மறைத்து வைத்திருந்தார்.

60. நள்ளி (152; 238):-

இவன் கண்டரப்கோப் பெருநள்ளி எனப் புறத்துவழங்கப் பெறுவன். (148; 149; 150). இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம் 158). இவன் சோலையடுக்கத்துக் கடவுட்காந்தள் பலவுண்டு. (அகம்.152, 238)

61. நன்னன் (15; 44; 97; 142; 152; 173; 199; 208; 258; 262; 349; 356; 392; 396):-

இவன் நன்னன் வேண்மான் எனவும், நன்னன் உதியன் எனவும் (அகம். 97; 258) கூறப்படுவான். இவனுக்கு ஏழிற் குன்றமும் பாழிச் சிலம்பும், பறம்புமலையும் மலைகளாம் (அகம்.152; 356). விவலாரும்; பாழிநகரும்; பாரமும் ஊர்களாம் (அகம்.97; 15; 152). இவன் ஏற்றை முதலானாரோடு கூடிப் பெரும்பூட்சென்னியை எதிர்த்தான் (அகம்.44). மிக்க வீரமுடையோனான பிண்டனை வென்றான் (அகம். 152). இவனது பாழியாங்கண் மிஞ்லி அதிகனென்பான் ஒருவனையும், ஆஅய் எயினன் என்பான் ஒருவனையும் வென்றுகொன்றான் (அகம்.142; 208; 396). களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இந்நன்னனைக் குடக்கின்கண்ணுள்ள பெருந்துறைச்செருவில் வென்றொழித்துத் தான் இழந்த நாட்டை மீட்டும் பெற்றான். ஒருகால் இவன் தன் பகையரசனோடு எதிர்த்து நிற்க வியலாது, காட்டிலமர்ந்திருந்தான் (அகம்.392) இவன் தன் நாட்டினின்றும் வெளியே துரத்தப்பெற்ற வரலாறு. குறுந்தொகை 73ஆம் பாட்டினும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவனது பாழியாங்கண் வேண்முதுமாக்கள் நிரம்பப் பொன்னைவைத்துக் காப்புள்ள தாய்ச் செய்திருந்தனர். இவன் சிறந்த கொடையாளி (அகம்.349). இவன் மலையிற் பொற்கரங்கங்களுள். (அகம்.173)

62. நீடுக்கிழவோன் (266):-

இவன் வரலாற்றை எவ்வி வரலாற்றானறிக.

63. நெடுவேளாவி (1;66):-

இவன் ஆவியர் குடியிற்றோன்றிய ஒரு கொடையாளி. வையாவிக் கோப்பெரும்பேகன் இவன் மரபிற் சேர்ந்தவன். இவனுக்கு ஊர் பொதினி (அகம். 61). மலையும் பொதினியாம் (அகம்.1). இவன் மழவரை ஓட்டினோன் (அகம்.1). இவன் குறுநிலமன்னன் (அகம்.1).

64. பசும்பூட்பாண்டியன் (162; 231; 253; 266; 338):-

இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியனாவானெனத் தெரிதலினாலே, அவன் வரலாற்றில் இவன் விருத்தாந்தத்தைக் கண்டுகொள்க.

65. பசும்பூட்பொறையன் (303):-

இவன் ஔவையாராற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்ற ஒரு சேரவரசன். இவன் கொல்லிக்கு இறைவன்.

66. பண்ணன் (54; 177):-

இவன் சிறந்தவீரனும் கொடையாளியுமாவான் (அகம்.177). இவன் ஊர் சிறுகுடியென்பது (அகம்.54). காவிரிக்கு வடபால் இவனுக்கு உரியதாய்ப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு மாஞ்சோலையுண்டு (அகம்.177). இவன் தென்னவன் மறவன் (புறம்.388).

நப்பண்ணனார் என்றொருவர் பரிபாடலில் 19ஆம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். இப்பண்ணனுக்கும் அவருக்கும் உறவுண்டோ இல்லையோ விளங்கவில்லை. ஆயினும் வித்துவானான சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு இவன் நட்பாளனாய், அவனாற் பாடப் பெற்றவனாதலால் (புறம். 173), இவனுஞ் சிறந்த வித்துவானாயிருக்கலாமென்றும், பரிபாடல் 19ஆம் பாடலைப் பாடியிருக்கலாமென்றும் ஊகிக்க இடமுண்டு.

67. பண்ணி (13):-

இவன் தென்னவன் மறவன். கோட்டூர் என்னும் ஊருக்குத் தலைவன். இக்கோட்டூர் கோடையென்று வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

“வரைநிலை யின்றி இரவலர்க் கீயும்” வள்ளியோனென இவன் புகழ்ப் பெற்றுள்ளான். இவன் களவேள்வி பல செய்துள்ளான்.

68. பதினொரு வேளிர் (246):-

வேளிர் இவ்வகத்தில் “ஈரெழுவேளி” ரென்றும் “தொன்முதிர் வேளி” ரென்றும் பலவகையினர் கூறப்பட்டுள்ளனர். இப்பதினொருவேளிர் சேரபாண்டியரோடு கூடிக்கொண்டு, வெண்ணிப் பறந்தலையில் சோழன் கரிகாலனை எதிர்த்து வலியழிந்தனர். அக்காலத்து அமுந்தூரின் கண் மிகப் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. வேளிர் யாவரென்பதனை “வேளி” ரென்றவிடத்துக் கண்டுகொள்க.

69. பழையன் (44; 186; 326)

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். சோழன் சேனாபதி. இவனுக்கு ஊர் போலர் என்பது; பேளர் என்றும் வழங்கப்பெறும். அது காவிரிபாயும் நன்னாட்டின் கண்ணது (அகம்.326). இவன் கழுமலப் போரிற்பட்டானாகப் பெரும்பூட் சென்னி சினஞ்சிறந்து சேரன்படை முதலியான கணையனை யகப்படுத்திக் கழுமலத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான் (அகம்.44).

70. பழையன் மாறன் (346):-

இவனுக்கும் கிள்ளிவளவனுக்கும் கூடலிற் பெரும் போர் நிகழ், இவன் தோல்வியுற்றான்.

71. பாணன் (113; 226; 325; 386):-

இவன் வடநாட்டின் கண்ணையிருந்து அரசு செய்துவந்த ஒரு வீரன் (அகம்.325). இவன் நன்னாடு உணவுப்பொருள் நிறைந்து செழிப்புற்றிருந்தது (அகம்.13). இவன் கட்டியோடு சேர்ந்து உறையூர்த் தித்தன்மீது போர்க்குச் சென்று, பொராது ஓடினான் (அகம்.226). ஆரியப் பொருநனால் மற்போரில் தோல்வியுற்றான் (அகம். 386)

72. பாரி (78; 303):-

இவன் தன் மகளிரைக் கொடாமல் மகண் மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் சினந்து, இவனது பறம்பு மலையைச் சூழ்ந்து கொண்டகாலையில், கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர் கொணரச் சூழ்ந்தமையாலே உணவுப் பொருள் பெற்றுப் பல

யாண்டு பொருது, அம்மூவ்வேந்தரையும் வென்றோட்டினோன். இவனது பிற வரலாறு புறத்தில் விரிவாய்க் காணப்படும். ஆண்டை நோக்கி யறிக.

73. பிட்டன் (77; 143):-

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; சிறந்த வீரன்; பெருங் கொடையாளி (அகம்.77; 143). இவனது மலை குதிரைமலையெனப்படும்.

74. பின்டன் (152):-

இவன் நிரம்பிய வலிபடைத்தோன்; சிறந்த வீரன். இவனை வென்றவன் நன்னன்.

75. புல்லி (61; 83; 209; 295; 311; 359; 393):-

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். இவன் மலை வேங்கடமலையாகும். இவன் நாட்டில் யானைகள் மிகுதி.

76. புன்றுறை (44):-

இவன் நன்னன் ஏற்றை முதலியோரோடு கூடிக்கொண்டு பெரும்பூட் சென்னியை யெதிர்த்துத் தோல்வியுற்றோன்.

77. பூழியர் (6):-

இவர் பூழிநாட்டவர். பூழிநாட்டில் யானைமிகுதி. இந்நாடு சேரார்க்கு உரியது.

78. பெரியன் (100):-

இவன் சிறந்த கொடையாளி. புறந்தை (பொறையாறு) இவன் ஊராகும். அது சோழ நாட்டகத்தது.

79. பெரும்பூட் சென்னி (44):-

இவன் சிறந்த சூரன். நன்னன் ஏற்றை முதலியவரைக் கழுமலத்தில் வென்று, கணையனை அகப்படுத்தி, அக்கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டவன். இவனது ஊராகிய குடவாயில் காட்டு வருவாய் மிக்கது.

80. பேகன் (262):-

இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (அகம்.158) இவனது மனைவி கண்ணகி என்று கூறப்படுவாள். மயிலுக்கு

இவன் போர்வை கொடுத்தோன் (புறம்.141). இவன் மலைக்குக் “கன்மாமலை” என்று பெயர்.

81. பொலம்பூட்கிள்ளி (205):-

இவன் சோழவரசன். இவனுக்கு ஊர் காவிரிப் பூம்பட்டினம். இவன் கோசரை வென்ற புகழமுடையான்.

82. மத்தி (6; 211; 226):-

இவன் சோழன் மறவன்; பரதவர் கோமான் (அகம். 226). இவனுக்கு ஊர் காவிரிக்கரையிலுள்ள கழாஅர் என்பது (அகம்.6; 226) இவன் எழினி என்பான் பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தினோன். (அகம்.211)

83. மருதி (222):-

இவன் ஒரு பெரிய உபகாரி. ஆதிமந்தி தன் காதலனைப் பல விடங்களிலும் தேடியபிறகு கடலிடத்தும் சென்று தேட, ஆங்கு இவன் ஆட்டனத்தியை அவளுக்குக் காட்டி மகிழ்வித்தவன், கொடும்புறமருதி என்று ஒருத்தி சேனாவரையர் உரைக்கண் (தொல்.சொல்.174) காணப்படுகிறான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

84. மழவர் (1;35;91;119; 127; 129; 187; 249; 269)

இவர் மழ நாட்டு வீரர். மழநாடு சேரர்க்கு உரியது; அதனை, “மழவர்மெய்ம்மறை” என்று சேரரைப் புகழும் பதிறுப்பத்து அடியான் அறியலாம். இம்மழவர் புலத்தைப் புல்லி வணக்கினான் (அகம்.61). இவர் அயல் நாட்டிலிருந்து ஆத்தந்து ஒம்பும் குணமுடையார் (அகம்.35). “தகர்மருப் பேய்ப்பச் சுற்றுபு சுரிந்த சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்” என இவர் தலைமயிர் வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவர் செய்யும் பூந்தொடைவிழவு மிகச்சிறப்புடையது (அகம்.187). கோடைமலை இவர்க்கு உரியது (அகம்.249).

85. மழுவாள் நெடியோன் (220):-

இவர் திருமாலின் அம்சமாய் ஜமதக்னி மகரிஷிக்குப் புத்திரராய்ப் பிறந்தவர். கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் இவர் தந்தையைக் கொன்றமையால், இவர் சினஞ்சிறந்து, இருபத்தொரு தலைமுறை மன்னரை மரபோடழித்தனர். தெய்வங்களெல்லாம் பலிபெறுதற்கிடமாகிய செல்லூரிலே

இவர் பெரிய வேள்வி செய்தனர். இவ்வேள்வியிலே போலும் இவர் காசிபனுக்குத் தாம் வென்ற இப்பூமி முழுவதையும் தானஞ்செய்தது.

86. மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ (142):-

இவன் சிறந்த கொடையாளி. இவன் கொடைச் சிறப்பைப் புலவர்கள் பெரிதும் வியந்து பாடியுள்ளார்கள். இவனை அகத்திற் பாடியவர் பரணர்.

87. மாநிதிக்கிழவன் (66):-

இவன் குபேரன். சங்கநிதி பதுமநிதிகளையுடைமையால் இவன் நிதிக்கிழவன் எனப்பட்டான்.

88. மிஞிலி (142; 148; 181; 208; 396):-

இவன் சிறந்த வீரன். நன்னனது படைத் தலைவனாய், அவனுடைய பாரமென்னும் நகருக்கு அதிபனாயிருந்தோன் (நற்.265). இவன் அதிகனொருவனைப் பாழியாங்கண் கொன்றானென்று 142 ஆம் பாட்டால் அறியலாவது. ஈண்டு “அதிகற்கொன்” றென்பது “எயினற்கொன்” றென்றிருத்தல் வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. (அகம்.181, 208 ஆம் செய்யுள்களை நோக்கியறிக.). பிரதிகள் எல்லாவற்றினும் அதிகனென்றே பாடம் காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றது. ஆஅய் எயினனை இவன் நன்னன் உதவியால் பாழிக்கண்ணே போரிற் கொன்றான். (அகம் 148; 181; 208, 396)

89. முசிறிமுற்றிய செழியன் (57; 149):-

முசிறிக் கண்ணே, இவன், பகைவர் களிறுகளைக் கொன்று வீரர்களைப் புண்ணுறச் செய்தவன். இம்முசிறி சுள்ளியம் பேரியாற்றங்கரையிலுள்ளதெனத் தெரிகின்றது (அகம்.149.). அப்போரில் இவன் சேரன் படிமம் ஒன்றை வென்றுகைப் பற்றிக்கொண்டான். (அகம்.149)

90. முகண்டை (249):-

இவன் சிறந்த கொடையாளி. ஏற்றுக்குப் ‘பொன் கோட்டுச் செறித்துப் பொன்தார் பூட்டி’, இமிலில் சந்தன முதலியன அப்பி அலங்கரித்துப் பரிசிலர்க்கு அளிப்பவன். தேர் களிறு முதலியனவும் ஈவோன். இவனுக்கு ஊர் வேம்பி. வேம்பி

நாடென ஒன்று திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள தெனச் சாஸனங்களால் அறியப்படுகிறது.

91. முருகன் (1; 22; 59; 98; 118; 120; 149):-

இவர் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமரராவார். குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தெய்வம். இவர் திருப்பரங்குன்றத்து எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பு மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சூரபன்மா என்ற அசுரனை இவர் தடிந்தவரலாறு புராணப் பிரசித்தமானது. சிறந்த வீரத்துக்கும் வனப்புக்கும் இவர் பல புலவர்களாலும் புகழப்பட்டுள்ளார். வெறியாட்டில் இவர் தோன்றுவதாகப் பண்டை நூல்களால் அறியப்படுகின்றது.

92. மோகூர் (251):-

இவன் ஒரு குறுநில மன்னன். இவன் பணியாமையினாலே மோரியர் பகைத்து வந்தனர். இதனைக் கூறியவர் மாமுலனார்.

93. மோரியர் (69,251,281)

இவர் வடநாட்டின் கண்ணே இருந்த வீரராவார். இவர் போரை விரும்பித் தென்திசைக்கு வந்தனர். இவர்க்குப் பணியாமற் பகைவனாயினவன் மோகூர் என்பான். அம்மோரியர் தாம் வரும்போது தம் தேருருள் செல்ல ஒரு மலையைக் குறைத்தனர்.

94. யவனர் (149):-

இவர் கிரேக்கர் முதலிய மேல் நாட்டாராவார். இவர் பொன்னேற்றிய மரக்கலங்களுடன் வந்து, முசிறி முதலிய மேற்றிசைத் துறைகளில் வியாபாரம் செய்து மிளகேற்றிப் போயினர். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனால் இவர் ஒருமுறை தண்டிக்கப்பட்டனர் எனப் பதிற்றுப்பத்தால் அறியலாவது. (பதிற்.10. பதி).

95. வடவர் (340):-

இவர் வடநாட்டிலே வசிக்கும் மக்களாவார்.

96. வடுகர் (107; 213; 253; 281; 295; 375; 381)

இவரது நாடு வேங்கடத்துக்கு அப்பாலாகும் (அகம்.213). இவர் மிக்க வீரமுடையவர். இவர் தலைவரிற் கட்டி, எருமை முதலியவர்கள் தமிழ்ப் புலவர்களாற் புகழப் பெற்றுள்ளார்கள்

(அகம்.253; குறுந் 11). 'கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்'; 'கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர்'; 'கற்றுரிக் குரம்பைக் கதநாய் வடுகர்' என்று புகழப் பெறுவார். இவ்வடுகர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு மோரியர் தென்றிசைமேற் படையெடுத்து வந்தனர். (அகம்.281). பாழிப் பறந்தலைக்கண் இவர்களை இளம்பெருஞ்சென்னி புறங்கண்டனன்.

97. வல்லங்கிழவோன் (356):-

இவன் சோழர் மருகன். வல்லங்கிழான் மாறன் என்றொருவன். தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திர (74) உரை மேற்கோளிற் பேராசிரியராற் கூறப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை. இவ்வல்லம் தஞ்சாவூருக்கு அருகிலுள்ளது.

98. வல்வில் ஓரி (208; 209):-

இவன் ஓரி என்றும் வழங்கப் பெறுவான். இவனுக்குக் கொல்லிமலையுரியது. இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம்.158). இவனைக் காரிமன்னன் கொன்று இவனது கொல்லிமலையைச் சேரலர்க்கு ஈந்தான். இக்கொல்லி மலையில் கடவுளால் ஆக்கப்பட்ட பாவை யொன்றிருந்தது. இவன் 'மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி' எனப் புகழப்படுவான் (நற்.52). இவனை அகத்திற் பாடினோர் பரணரும் கல்லாடரும்.

99. வாணன் (117; 204; 269):-

இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன் ஊரான சிறுகுடிக்கு வடபால் ஒரு கான்யாறுண்டு. இச்சிறுகுடி செழியன் நாட்டகத்தது (நற்.340). பொய்யா நெல்வள முடையது (அகம்.204; 269).

100. வெள்ளிவீதி (147):-

இவள் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க.

101. வேளிர் (134; 206; 258; 331; 372):-

இவர் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிவந்தவர் என நச்சினார்க்கினியர் கூறுவர் (தொல்.பாயி.உரை). இவர்களைப் பதினெண்குடி வேளிர் எனவும், பதினான்கு வேளிர் எனவும்

பதினோரு வேளிர் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இவருக்குக் கடற்கரையிலுள்ள வீரைநகர் உரியது (அகம்.206). பாழிக் கண்ணே தொன்முதிர் வேளிர் பலர் பொண்ணைச் சேமித்து வைத்துக் காத்திருந்தனர் (அகம். 258;372). திதியனென்பான் வேளிர் கூட்டத்தார் ஒருவரோடு பொருதனன் எனத் தெரிகிறது. (அகம்.331) .

அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு

1. நாடுகள்

இடையள நாடு	தொண்டை நாடு	மாறோக்க நாடு
குடநாடு	பாணன் நாடு	வடுகர் நாடு
கொங்கு நாடு	புகார் நாடு	வேம்பி நாடு
கோசர் நாடு	பூழி நாடு	வேளிர் நாடு
துளு நாடு	மழவர் நாடு	முதலியன

2. ஊர்கள்

அஞ்சில்	எருக்காட்டுர்	கூடல்
அட்டவாயில்	எருமையூர்	கொடுங்காலூர்
அரங்கம்	எருமைவெளி	கொற்கை
அரிமணவாயில்	ஐயூர்	கோட்டுர்
அலைவாய்	ஓக்கூர்	கோடி (தனுஷ்கோடி)
அழுந்தூர்	ஓரோடோகம்	கோடிமங்கலம்
அழும்பில்	ஓல்லையூர்	கோடியூர்
அள்ளூர்	கடியலூர்	கோடை
ஆழூர்	கடுகு	கோவல்
ஆர்க்காடு	கருவூர்	சாய்க்கானம்
ஆலங்கானம்	கழாஅர்	சிராப்பள்ளி
ஆலங்குடி	கழுமலம்	சிறுகுடி
ஆலம்பேரி	கள்ளூர்	செயலூர்
ஆலமுற்றம்	காட்டுர்	செல்லி
ஆலூர்	காழூர்	செல்லூர்
இடையாறு	காவிரிப்பூம்பட்டினம்	தகடூர்
உமட்டுர்	கானப்பேர்	தங்கால்
உவர்க்கணூர்	குடந்தை	தலையாறு

உறையூர்	குழுவூர்	தொண்டி
ஊனூர்	குறுக்கை	நல்லாஹர்
எயில்	குறுங்குடி	நன்பலூர்
நீடுர்	பொதும்பில்	மோசியூர்
நொச்சிநியமம்	பொருந்தில்	வஞ்சி
பருவூர்	போஓர்	வல்லம்
பவத்திரி	மணக்குடி	வாகை
பாக்கம்	மணவாயிலுறத்தூர்	வியலூர்
பாடலி	மதுரை	விளங்கில்
பாரம்	மருங்கூர்	விறுறுறு
பாழி	மாங்காடு	வீரை
பிசிர்	மாந்தை	வெண்ணி
பிரம்பு	மாறோக்கம்	வெண்மணியாயில்
புகார்	முசிறி	வெளியம்
புறந்தை	முதுபதி	வேங்கடம்
பெருங்குன்றூர்	முள்ளியூர்	வேம்பற்றூர்
பெருந்துறை	முள்ளூர்	வேம்பி
பேரூர்	மோகூர்	வேளூர் முதலியன
3. கூட்டத்தார்		
ஆரியர்	சேரலர்	மோரியர்
கவுரியர்	சோழர்	யவனர்
குடவர்	நந்தர்	வடுகர்
கோசர்	மழவர்	வேளிர் முதலியோர்
4. தெய்வங்கள்		
அருந்ததி	சந்திரன்	பொதியில் தெய்வம்
இராமன்	சிவபெருமான்	மழுவாள்நெடியோன்
இல்லுறை கடவுள்	சூரியன்	முருகன்
உமை	செல்லூர்த் தெய்வம்	வேம்பினடிக் கடவுள்
கண்ணபிரான்	நடுகற்கடவுள்	வேளூர்வாய்த் தெய்வம் முதலியன.

கவிரமலைத்	தெய்வம்	நள்ளியடுக்கத்துச்சூர்
குபேரன்	புகார்த்தெய்வம்	
கொல்லித்தெய்வம்	பாழியணங்கு	
5. ஆறுகள்		
அயிரியாறு	காவிரியாறு	பெண்ணையாறு
ஆன்பொருநையாறு	சுள்ளியாறு	வையையாறு
கங்கையாறு	தொழுநையாறு	முதலியன.
6. மலைகள்		
அதகன்மலை	குறும்பொறைமலை	பாழிமலை
ஆவிமலை	கொல்லிமலை	பொதியின்மலை
ஆன்குன்றுமலை	கோடைமலை	பொதினிமலை
இமயமலை	சிராப்பள்ளிமலை	முதுகுன்றமலை
ஏழில்மலை	சிறுமலை	முள்ளூர்மலை
கவிரமலை	திருப்பரங்குன்றமலை	மோரியர் குறைத்த மலை
கன்மாமலை	நள்ளிமலை	வேங்கடமலை
குதிரைமலை	பறம்புமலை	வேங்கசேர்ந்த வெற்பகம் முதலியன
7. காடுகள்		
அழும்பிற்காடு	ஓரிக்கானம்	
ஆஅய்கானம்	குடவாயின்மிளை	
ஆலங்கானம்	சாய்க்கானம்	
உம்பற்பெருங்காடு	முள்ளூர்க்கானம்	
உறந்தைப்புறங்காடு	வல்லத்துப்புறமிளை	முதலியன
8. புண்ணிய ஸ்தலங்கள்		
அரங்கம்	கூடல்	பவத்திரி
அலைவாய்	செல்லூர்	வேங்கடம்
அழுந்தூர்	தனுஷ்கோடி	வேளூர்
ஆலமுற்றம்	பரங்குன்று	முதலியன

9. நீர்த்துறைகள்

ஆன்பொருநைத்துறை	புகார்முன்றுறை
உறையூர்க்காவிரித்துறை	புறந்தைமுன்றுறை
கழார்ப்பெருந்துறை	மாந்தைமுன்றுறை
கானலம்பெருந்துறை	முசிறிமுன்றுறை
கூடற்பெருந்துறை	வாகைப்பெருந்துறை
கொடுங்கான்முன்றுறை	வீரைமுன்றுறை
கொற்கைப் பெருந்துறை	தனுஷ்கோடித்துறை
தொண்டிமுன்றுறை	முதலியன
தொழுநைமுன்றுறை	

10. விழவுகள்

உள்ளிவிழவு	பங்குனிவிழவு
உறந்தைவிழவு	பரங்குன்றவிழவு
கழார்ப்புதுப்புனல்விழவு	பூந்தொடைவிழவு
கார்த்திகை விழவு	யாழ்விழவு
கூடல்விழவு	வேல்விழவு முதலியன

11. ஆவணங்கள்

கூடல் நாளங்காடி	செல்லூர்க்கோசர் நியமம்
மருங்கூர்ப்பட்டின ஆவணம்	முதலியன

12. அவைகள்

உறந்தையவை	கள்ளூர் அவை முதலியன
-----------	---------------------

13. சாதியார்

அண்டர்(இடையர்)	தட்டார்
அத்தக்கள்வர்	பரதவர்
அந்தணர்	பழையர்
உமணர்	பாணர்
உழவர்	யானைப்பாகர்
குயவர்	வேளாப்பார்ப்பார்
கொல்லர்	முதலியோர்.

14. தொழில்கள்

அரத்தால் வளைபோழ்தல்	தினைகாவல்செய்தல், அறுத்தல்
அவலிடித்தல்	நிரைகவர்தல், மீட்டல்
உப்புவித்துதல், விற்றல்	நெல்லரியுநர் தண்ணுமை கொட்டல்
ஊன்புழுக்கயர்தல்	மீன் உணக்கல்
ஒற்றுச் செல்லுதல்	மீன் விற்றல்
கவண்கல்லாலயானை எறிதல்	முத்துக்குளித்தல்
கொழுப்பாவெறிதல்	முதைப்புளஞ் சுடுதல்
சாத்தெறிதல்	யானைக்கன்றைப் பிடித்தல்
சேக்கொள்ளத்தண்ணுமை கொட்டல்	வலம்புரி மூழ்குதல் முதலியன

15. பிராணிகள்

அசுனம்	ஏறு	கோண்மா	முயல்
அத்திரி	ஒட்டகம்	சிங்கம்	முள்ளம்பன்றி
அரா	ஒந்தி	செந்நாய்	யாடு
ஆளி	கலைமான்	பசு	யானை
எருது	கழுதை	பன்றி	வருடை
எருமை	குதிரை	புலி	வெளில் அணில்
எலி	குரங்கு	முசுக்கலை	முதலியன.

16. பறந்தலைகள்

ஆழும்பு பறந்தலை	பெருந்துறைப் பறந்தலை
கழுமலப் பறந்தலை	மணவாயிலுறத்தூர்ப் பறந்தலை
குறுக்கைப் பறந்தலை	முசிறிப் பறந்தலை
கூடற் பறந்தலை	வல்லப் பறந்தலை
தலையாலங்கானப் பறந்தலை	வாகைப் பறந்தலை
பருவூர்ப் பறந்தலை	வெண்ணிப் பறந்தலை
பாழிப் பறந்தலை	முதலியன.

17. சீல அரிய வழக்குகள்

- கழங்குக்குறி பார்த்தல்
- குடவோலை யெடுத்துப் பிரமாணஞ் செய்தல்
- நுளைச்சியர் சுறவுக்கோடு நட்டு வருணனுக்குப் பரவுக்கடன் கொடுத்தல்
- பார்ப்பார் தூது செல்லுதல்
- மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணுதல், பல்லிச் சகுனங்கேட்டல், பிறைதொழுதல், வேங்கை, மலர் கொய்யப் புலி புலியென்று கூவல்
- சிறுமியர் அலவனாட்டுதல், கிளிகடிதல், வண்டலயர்தல், சிற்றிலிழைத்துச் சிறுசோறடுதல், ஓரையாடுதல்
- மன்னர் கடகுக்காரரை யழைத்துப் படைகாண்டல் வீரர்போர்க்குப் போகுமுன் நடுகல்லைப் பூசித்தல், நன்னிமித்தம் பார்த்தல்
- வேளாப்பார்ப்பான் சங்கறுத்தல்
- கொங்கர் மணியரை யார்த்து மறுகின் ஆடுதல்
- மணமகளைப் புதல்வர்ப் பெற்றமகளிர் நால்வர் குளிப்பாட்டல்
- இடையர் இடபத்தின் கழுத்தில் மூங்கிற் குழாயில் உணவடைத்துக் கட்டி நிரைமேய்த்துச் செல்லல்.
- இறந்த வீரனுக்குரிய நடுகலிடத்து அவன்பிடித்த வேல்முதலிய கருவிகளை ஊன்றியும் சார்த்தியும் வைத்தல்.
- உமணர் கழுதைமேல் உப்புப்பொதியேற்றிச் செல்லல்

பாடிய ஆன்றோர் சாதி முதலியன

1. அந்தணர்

ஆழமர்க் கௌதமன் சாதேவனார்	நக்கீரனார்
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்
கபிலர்	மதுரை இளங்கௌசிகனார்
கோடிமங்கலம் வாதுளிநற் சேந்தனார்	மதுரைக் கணக்காயனார்
செல்லூர்க் கோசிகள் கண்ணனார்	மதுரைக் கௌணியன் மாழலனார்

2. அரசர்

அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்	பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி
அதியன் விண்ணத்தனார்	
ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன்	பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சி சேரமான்	மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ
முடங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்	சேரமான் இளங்குட்டுவன்
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி	வீராவெளியன் தித்தனார்

3. இடையர்

இடைக் காடனார்	இருங்கோன் ஒல்லை ஆயன் செங்கண்ணனார்
இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்	
இடையன் நெடுங்கீரனார்	

4. எயினர்

எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்	விறூற்று மூதெயினனார்
--------------------------	----------------------

5. கூத்தர்

உறையூர் முதுகூத்தனார்	மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்
மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன் கூத்தனார்	மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனார்
மதுரைக்கூத்தனார்	

6. தட்டார்

தங்காற் பொற்கொல்லனார்	மதுரைப் பொன்செய்சொல்லன் வெண்ணாகனார்
-----------------------	--

7. மந்திரத் தலைவர்

ஏனாதி நெடுங்கண்ணனார்
----

8. வண்ணக்கர்

வடமவண்ணக்கன் டேரிசாத்தனார்
----

9. வணிகர்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார்	மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார்
மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார்	மதுரைப் பண்டவாணிகள் இளந்தேவனார்

10. வேளாளர்

ஆர்க்காடுகிழார் வெள்ளைக் கண்ணத்தனார்	நல்லாலூர்கிழார்
ஆலூர்கிழார் மகனார் கிழார்	நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆலூர் கண்ணத்தனார்
ஆலூர் மூலங்கிழார்	பெருங்குன்றூர் கிழார்
மேற்படியார் மகனார்	பொதுப்பில்கிழார்
பெருந்தலைச்சாத்தனார்	வெண்கண்ணனார்
உமட்டுர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்	மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்
காட்டுர்கிழார் மகனார் கண்ணனார்	மருங்கூர்கிழார்
பெருங்கண்ணனார்	
கோடியூர் கிழார்மகனார்	மாற்றூர்கிழார் மகனார்
நெய்தற்றத்தனார்	கொற்றங்கொற்றனார்
செல்லூர் கிழார்மகனார் பெரும்பூதங் கொற்றனார்	வடமோதங்கிழார்

11. அருந்தொடராற் பெயர் பெற்றோர்

அந்தியினங்கீரனார்	ஊட்டியார்
இம்மென்கீரனார்	நோய்பாடியார்
வண்ணப்பறக்கந்தரத்தனார்	

12. பெண்பாற்புலவர்

அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார்	நக்கண்ணையார்
அள்ளர்நன்முல்லையார்	போந்தைப்பசலையார்
ஓக்கூர்மாசாத்தியார்	மதுரைநல்லெள்ளியார்
ஓளவையார்	முள்ளியூர்ப்பூதியார்
கழார்க்கீரனையிற்றியார்	வெள்ளிவீதியார்
குமிழிஞாழார் நப்பசலையார்	வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்

ஐந்திணைக்குமுரிய பாடல்கள்

(எண், பாட்டுடன்)

முல்லை

4, 14, 24, 34, 44, 54, 64, 74, 84, 94, 104, 114, 124, 134, 144, 154, 164, 174, 184, 194, 204, 214, 224, 234, 244, 254, 264, 274, 284, 294, 304, 314, 324, 334, 344, 354, 364, 374, 384, 394.

குறிஞ்சி

2, 8, 12, 18, 22, 28, 32, 38, 42, 48, 52, 58, 62, 68, 72, 78, 82, 88, 92, 98, 102, 108, 112, 118, 122, 128, 132, 138, 142, 148, 152, 158, 162, 168, 172, 178, 182, 188, 192, 198, 202, 208, 212, 218, 222, 228, 232, 238, 242, 248, 252, 258, 262, 268, 272, 278, 282, 288, 292, 298, 302, 308, 312, 318, 322, 328, 332, 338, 342, 348, 352, 358, 362, 368, 372, 378, 382, 388, 392, 398

மருதம்

6, 16, 26, 36, 46, 56, 66, 76, 86, 96, 106, 116, 126, 136, 146, 156, 166, 176, 186, 196, 206, 216, 226, 236, 246, 256, 266, 276, 286, 296, 306, 316, 326, 336, 346, 356, 366, 376, 386, 396

நெய்தல்

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120, 130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350, 360, 370, 380, 390, 400.

பாலை

1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141, 143, 145, 147, 149, 151, 153, 155, 157, 159, 161, 163, 165, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 181,

183, 185, 187, 189, 191, 193, 195, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207, 209,
 211, 213, 215, 217, 219, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 239,
 241, 243, 245, 247, 249, 251, 253, 255, 257, 259, 261, 263, 265, 267,
 269, 271, 273, 275, 277, 279, 281, 283, 285, 287, 289, 291, 293, 295,
 297, 299, 301, 303, 305, 307, 309, 311, 313, 315, 317, 319. 321, 323, 325,
 327, 329, 331, 333, 335, 337, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355,
 357, 359, 361, 363, 365, 367, 369, 371, 373, 375, 377, 379, 381, 383,
 385, 387, 389, 391, 393, 395, 397, 399

மேற்கூறிய எண்களுள், ஒற்றைப்பட பாடல்கள் எல்லாம்
 பாலையாகவும், பத்துத் தொடர்ந்தன வெல்லாம் நெய்தலாகவும், நாலு
 தொடர்ந்தன வெல்லாம் முல்லையாகவும், இரண்டும் எட்டும்
 தொடர்ந்தனவெல்லாம் குறிஞ்சியாகவும், ஆறுதொடர்ந்தன வெல்லாம்
 மருதமாகவும், இம்முறையே நெடுந்தொகைப் பாடல்கள் கோக்கப்பட்டிருத்தல்
 காண்க.

